

KONTRA

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 670 - ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 23 ΔΕΚΕΜΒΡΗ 2011

1,30 ΕΥΡΩ

Συγκυβέρνηση
Παπαδήμου
Σέρνονται,
αλλά...
δέρνουν

ΣΕΛΙΔΑ 3

Από την
ειφεδρεία στις
απολύσεις

ΣΕΛΙΔΑ 16

Εγκλημα διαρκείας
χάριν των τραπεζιτών

Τοκογλυφία
a'la Grec

ΣΕΛΙΔΑ 8

Στρατηγική
επιλογή του
ευρωπαϊκού
κεφάλαιου το
χτύπημα της
αγροτικής
παραγωγής

ΣΕΛΙΔΑ 9

Ελληνικό
Χτίστε ό,τι
Θέλετε και όσο
Θέλετε

ΣΕΛΙΔΑ 7

Στο στόχαστρο
οι διαδηλώσεις

ΣΕΛΙΔΑ 7

Ρεπορτάζ από
τις μεγάλες
πολιτικές δίκες

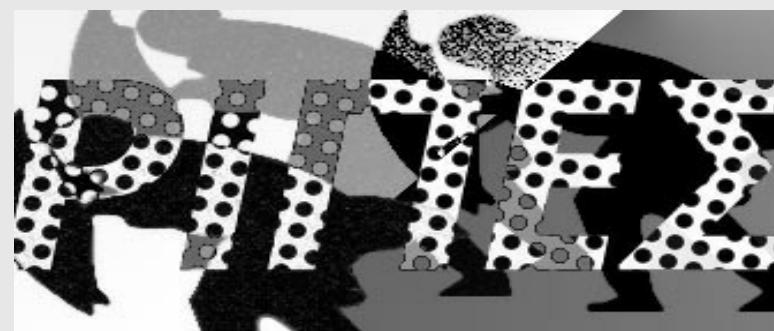
ΣΕΛΙΔΕΣ 12-13

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΥΠΑΡΧΕΙ Ταξική πολιτική οργάνωση επαναστατική αντεπίθεση

ΤΟ ΕΠΕΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

24/12: Ημέρα αποχής από κατανάλωση 24/12/1845: Γέννηση Γεώργιου Α' (Γουλιέλμος Γλίξμπουργκ) 24/12/1879: Γέννηση Ιωσήφ Στάλη 24/12/1976: Βόμβα Εθνικής Σοσιαλιστικής Οργάνωσης Πανελλήνων σε γραφεία του ΚΚΕ 24/12/1980: Βόμβα στο μπαρ «Βούργ'σ» και σε τέσσερα αυτοκίνητα βορειοαμερικανών (Γλυφάδα) 24/12/1983: Ληστεία Εθνικής Τράπεζας Πετραλώνων, ένας αστυνομικός νεκρός (17N) 25/12/1893: Γέννηση Μάρι Τσε Τουνγκ 25/12/1934: Εκρηκτικός μηχανισμός στο υπουργείο Στρατιωτικών με στόχο τον Γεώργιο Κονδύλη 25/12/1936: Ιδρυση Οικονομικής Αστυνομίας στην Ελλάδα για πάταξη φοροδιαφυγής και δίωξη λαθρεμπορίου 25/12/1952: Σύλληψη Νίκου Πλουσπίδη 25/12/1978: Το Βιετνάμ εισβάλλει στην Καμπότζη 25/12/1989: Η 17N αφαιρεί πυρομαχικά από το στρατόπεδο Συκουρίου Λάρισας 25/12/1989: Εκτέλεση Νικολάου και Ελενας Τσαουσέσκου 26/12/1862: Απογχονισμός 38 εξεγερμένων Ινδιάνων Santee στο Mankato (ΗΠΑ) 26/12/1943: Θάνατος Δημήτριου Γληνού 26/12/1967: Χορηγείται αμνηστία για τον «Αστίδιο» και για όλα τα αδικήματα μετά την 21η Απριλίου 26/12/1970: Αφήνονται ελεύθεροι 305 εκτοπισμένοι της δικτατορίας 26/12/1977: Πρώτη απεργία ελλήνων ποδοσφαιριστών 26/12/1997: Θάνατος Κορνήλιου Καστοριάδη 27/12: Ινδονησία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1949), Ναϊμπίπια: Ημέρα οικογένειας 27/12/1911: 300.000 εργάτες βαμβακούργιας μένουν άνεργοι από απόφαση εργοδοτών για κλείσιμο εργοστασίων (Αγγλία) 27/12/1922: Θάνατος βασιλιά Κωνσταντίνου 27/12/1923: Απόπειρα δολοφονίας αυτοκράτορα Ιωαννίδη Χροχίτο 27/12/1929: Νομοσχέδιο αυξάνει τα συντάξιμα έπει των δημοσίων υπαλλήλων από 25 σε 30 27/12/1934: Ο σάρχης Ρεζά Παχλεβί μετονόμαζει την Περσία σε Ιράν 27/12/1947: Εκτός νόμου το ΚΚΕ, διάλυση ΕΑΜ, ενεργοποίηση Α.Ν. 509 που επαναφέρει τον νόμο Βενιζέλου (1929) «περί ιδιωνύμου αδικήματος» 27/12/1948: Συλλαμβάνονται 4.500 κομμουνιστές, 2.500 μεταφέρονται στη Μακρόνησο την ίδια νύχτα 27/12/1979: Τα ρωσικά στρατεύματα καταλαμβάνουν την Καμπούλ 27/12/1981: Οι «Ερυθρές Ταξιαρχίες» απαγάγουν τον Αμερικανό στρατηγό-ακόλουθο του ΝΑΤΟ Τζέιμς Ντόζερ (πρώτη απαγωγή μη Ιταλού από την οργάνωση) 28/12/1987: Εκρήξεις σε στρατιωτικές αποθήκες, τραυματισμός δεκάδων ανθρώπων (Μαλακάσσα) 28/12/1991: Κηδεύεται στο Α' Νεκροταφείο ο Νίκος Ζαχαριάδης, δεκαοκτώ χρόνια μετά το θάνατό του 29/12: Ημέρα βιολογικής ποικιλότητας 29/12/1890: Σφραγή Ινδιάνων στο Wooden Knee 29/12/1916: Δολοφονία Γρηγορίου Ρασπούτιν από δύο Ρώσους ευγενείς 29/12/1942: Εκτελούνται 45 κρατούμενοι σε αντίποινα για σαμποτάζ του ΕΛΑΣ 29/12/1998: Βόμβες σε δύο υποκαταστήματα τραπεζών στον Πειραιά (Επαναστατικό Πυρήνες) 30/12/1905: Ο τσάρος συντρίβει τη ρωσική εξέγερση 30/12/1947: Θάνατος Νικήτα Χρουστσόφ 30/12/2006: Εκτέλεση Σαντάμ Χουσεΐν.

● Σπουδή στους εύψυχους της Ταχρί, που συνεχίζουν να δίνουν τον αγώνα για το δίκιο ●●● Χωρίς τακτική, χωρίς καθαρό πολιτικό ορίζοντα, αλλά πάντα με ηρωισμό, με αξιοπρέπεια, με αυτοδυσία ●●● Οι άλλοι εξακολουθούν να μετράνε «κουκιά», ενώ στην Ταχρί εξακολουθούν να πέφτουν κορμά ●●● Και δεν είναι μόνο κοσμικό, όπως ισχυρίζονται μερικοί ●●● Η γυναίκα που είδαμε να την λιντσάρουν οι αφιονισμένοι πραιτοριανοί, ντυμένη με την παραδοσιακή μουσουλμανική ενδυμασία ήταν ●●● Κάποιοι αστοί και κάποιοι της «καθ' ημάς αριστεράς» βιολεύονται –για διαφορετικούς λόγους– με την ψευτική διαμάχη δρησκευόμενων κοσμικών ●●● Καλά, ο Χρυσοχοΐδης έχει σαλτάρει τελείως ●●● Τι λέει ο στόμας του καθημερινά δεν περιγράφεται ●●● Η στήλη έχει περιέλθει σε κατάσταση απελπισίας, διότι σιωπά το πουλέν της, ο Λοβέρδος ●●● Δεν μπορεί να βγαίνει ο Χρυσοχοΐδης και να διηγείται πως δούλευε στα καπνοχώραφα με άλλους μπρατσαράδες ●●● Οχι και

μπρατσαράς ο τριπίδαμος ●●● Βγες στο στίβο, ρε Αντρέα, και κάνε τον να φάει τη σκόνη σου ●●● Ελα αγόρι μου, είσαι τουλάχιστον μια κλάση πάνω απ' αυτόν ●●● Πες που δούλευες στο λιμάνι της Θεσσαλονίκης χαμάλης ●●● Πες που έπαιζες μπουζούκι για να σπουδάσεις στις Βρυξέλλες ●●● Πρόσφερε στο φιλοδέάμον κοινό τον αυδεντικό και όχι γιαλαντζή Νικόλα Ξανθόπουλο ●●● Στο τέλος δα τους κάνει μια χαψία ο χοντρός, γαμώτο ●●● Εντάξει, ο Γιωργάκης δεν παιζεται ●●● Είναι σαν να συγκρίνεις Ντάστιν Χόφμαν με Απόστολο Γκλέτσο ●●●

Τους τράβηξε μια ακόμη αναβολή και τους έριξε στο καναβάτσο ●●● Καλά, ρε σεις, εκεί στην Περαία, γιούχα και μπινελίκια στον υφουργό Μπουμπούκο; ●●● Αυτόγραφα ήρθε να σας μοιράσει ο άνδρωπος ●●● Η σήλη, πάντως, αισθάνεται ανακουφισμένη ●●● Διότι ο υφουργός Μπουμπούκος έκανε βαρυσήμαντη δήλωση ●●● «Δεν υπάρχει κανένα δέμα με την Ευγενία. Είμαστε πιο αγαπημένοι παρά ποτέ» ●●● Και δεν δέλω συγκρίσεις με διάφορους σκυλάδες και σκυλούδες που κάνουν τέτοιες δηλώσεις στα έντυπα τύπου «Εσπρέσο»

●●● Δηλαδή τι δέλατε, να μην καταγγείλει ο υφουργός την προσπάθεια των πολιτικών του αντιπάλων να τον πλήξουν; ●●● Διότι άμα τα χαλάσει με τη Μπουμπούκα δια είναι μεγάλο το πλήγμα στην πολιτική ζωή της χώρας ●●● Ο Χρυσοχοΐδης δήλωσε ότι ο Φωτόπουλος της ΓΕΝΟΠ είναι φίλος του και του έπλεξε το εγκώμιο ●●● Ο Φωτόπουλος τι έχει να πει επ' αυτού; ●●● Ακουσε η Χριστοφορίου που τη λέξη «αφήγηση», της άρεσε, είδε ότι τη χρησιμοποιούν διάφοροι μεγαλόσχημοι της ντεμέκ διανόησης κι είπε να τη χρησιμοποιεί και αυτή ●●● Τρεις «αφηγήσεις» μας έταξε σ' ένα μόνο άρδιο στα «Νέα» ●●● Νέα ευρωπαϊκή αφήγηση, νέα εθνική, κοινωνική και οικονομική αφήγηση και... νέα κεντρική αφήγηση για την Ελλάδα του αύριο. ●●● Είπαν του λωλού να χέσει κι αυτός πήγε και ξεκαλώθηκε, λένε στο χωρίο μου ●●● Ψήνεται επίσκεψη της Μαρίν Λεπέν στο Ισραήλ ●●● Ουδεμία έκπληξη, ο σιωνισμός έτσι κι αλλιώς είναι ναζιστικός ●●● Το δέμα είναι τ' ανταλλάγματα ●●●

◆ Γλώττα λανθάνουσα... Είπε ο Χρυσοχοΐδης στον Παπαχελά: «Μαζί με τους άξιους συνεργάτες μου, καταπολεμήσαμε την τρομοκρατία, κατατροπώσαμε μια ακόμη επαναστατική οργάνωση». Αυτό που ονομάζουν «τρομοκρατία» δεν είναι παρά εκδηλώσεις ενός επαναστατικού κινήματος. Αυτοί είναι οι εχθροί του λαού και όχι εκείνοι που βασιτίζουν «τρομοκράτες».

Κόντρα ξανά τη νέα χρονιά

Αυτό είναι το τελευταίο φύλλο του 2011. Θα κάνουμε πην καθιερωμένη διακοπή των δυο εβδομάδων και θα 'μαστε ξανά κοντά σας το Σάββατο 14 Γενάρη 2012.

Σκεφτήκαμε να προσθέσουμε και τις καθιερωμένες ευχές, αλλά τι ευχές να δώσεις μ' αυτή την κατάσταση; Καλούμε (και δεν ευχόμαστε) σε αγώνα για να είναι το 2012 μια καλή χρονιά.

◆ Τριγμοί στην τρόικα. Οχι την κανονική, την άλλη, την Πασοκική. Η Αννούλα προτείνει παράταση της συγκυρβέρησης Παπαδήμου διότι «δεν πρέπει να ολοκληρώσει το έργο της με το μαχαίρι στο λαιμό». Θεωρεί μαλισταί ότι ο Παπαδήμος «ως κανονικός πρωθυπουργός μπορεί να προχωρήσει σε ανασχηματισμό». Ο Αντρέας, όμως, είναι ανένδοτος. Χαρακτηρίζει τη συγκυρβέρηση «ειδικού χρόνου και ειδικού σκοπού» και σημειώνει με κατηγορηματικότητα ότι «η κυβέρνηση Παπαδήμου δεν μπορεί να πάει πέρα από το Μάρτιο». Αν υποθέταμε ότι η Διαμαντούλου θέλει παράταση της

συγκυρβέρησης για να προετοιμάσει τη δική της υποψηφιότητα για την αρχηγία του ΠΑΣΟΚ,

προτείνει παράταση της συγκυρβέρησης Παπαδήμου διότι «δεν πρέπει να ολοκληρώσει το έργο της με το μαχαίρι στο λαιμό». Θεωρεί μαλισταί ότι ο Παπαδήμος «ως κανονικός πρωθυπουργός μπορεί να προχωρήσει σε ανασχηματισμό». Ο Αντρέας, όμως, είναι ανένδοτος. Χαρακτηρίζει τη συγκυρβέρηση «ειδικού χρόνου και ειδικού σκοπού» και σημειώνει με κατηγορηματικότητα ότι «η κυβέρνηση Παπαδήμου δεν μπορεί να πάει πέρα από το Μάρτιο». Αν υποθέταμε ότι η Διαμαντούλου θέλει παράταση της κυβέρνησης. Ρα-

γκούσης, Παπακωνσταντίνου, Γερούσλανος, Αθανασάκης, Βάρτζελη υπήρξαν οι στενότεροι συνεργάτες του Παπανδρέου. Αυτοί που «έβγαζαν τη γραμμή». Αυτοί που επινόρθων και το «λεφτά υπάρχουν» και όλα τα υπόλοιπα. Το ότι ο Ραγκούσης εγκατέλειψε τον Παπανδρέου αφορά τις μεταξύ τους σχέσεις, μολονότι δεν στερείται και ευρύτερου

το προσπαθεί από την κόσμο της εργασίας και έχω έναν και μοναδικό αντίταλο: το πελατειακό κράτος και αυτά που παρόχει το πελατειακό κράτος, τον παρασιτισμό. Αυτή είναι η καθαρή μου θέση. Και το σύνθημά μου είναι «Η Ελλάδα από την αρχή».

Μιχάλης Χρυσοχοΐδης

ριφερειακές ένοπλες συγκρούσεις με εξελίξη ενός πόλεμου μεγάλης κλίμακας, συμπεριλαμβανομένης της χρήσης πυρομαχικών όπλων.

Σέρνονται, αλλά... δέρνουν

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι συγκυβέρνηση Παπαδήμου σέρνεται. Σέρνεται γιατί στο εσωτερικό της συγκρούονται διαφορετικές πολιτικές στοχεύσεις, άσχετα από το ότι είναι όλοι δεμένοι με όρκους αίματος στην υπηρέτηση των συμφερόντων του κεφαλαίου.

Πώς να κάνει ζάφτι, για παράδειγμα, ο Παπαδήμος τους υποψήφιους αρχηγούς του ΠΑΣΟΚ; Ξεκίνησε ο χρυσοχοΐδης με πολεμική στο Μνημόνιο και τη διοχείρισή του από την κυβέρνηση Παπανδρέου (κι ας εξακολουθεί να στηρίζει την ίδια πολιτική από θέση οικονομικού υπουργού), άντεξε καμιά βδομάδα ο Λοβέρδος και από την περασμένη Κυριακή μπήκε κι αυτός στο χορό. Μπορεί και ο διο τους να ακούγονται καθαρά γραφικοί, όμως οτιδήποτε ακούγεται κατά του Μνημόνιου κάθε άλλο παρά βολεύει το σύστημα, αφού εξάπτει την οργή των εργαζόμενων μαζών.

Και καλά, ο χρυσοχοΐδης και Λοβέρδος έχουν περάσει στην αρμοδιότητα των αστικών ΜΜΕ, που τους ξεσκίζουν καθημερινά σε χιουμοριστικές και πολιτικές εκπομπές και στήλες, όμως για πόσο καιρό μπορεί να παραμένει αμετοχος ο Βενιζέλος, το φαβορί για την αρχηγία του ΠΑΣΟΚ, που είναι υποχρεωμένος όχι μόνο να υπερασπίζεται την κυβερνητική πολιτική, αλλά και να χειρίζεται πολιτικά τις πιο επαχθείς

Φτωχαδάκια

Δεν θέλουμε να σχολιάσουμε γενικότερα το καραγκούζικι με το «πόθεν έσχες» των αστών πολιτικών. Νομίζουμε, όμως, ότι δύο παραδείγματα είναι αρκετά για ν' αντιληφθούμε την ειλικρίνεια αυτών των δηλώσεων.

Η σύζυγος του υπουργού Paul Geroulas, διοχειρίστρια των Ιχθυοτροφείων Κεφαλονιάς, δηλώνει επήσιο εισόδημα 83.064 ευρώ (!) και ο υπουργός σύζυγός της, ιδιοκτήτης της επιχείρησης, καταθέσεων και πακέτων μετοχών, δηλώνει επήσιο εισόδημα 128.613 ευρώ!

Η σύζυγος του υφυπουργού Μπουμπούκου, διάστημα τηλεπεράσονα Μπουμπούκα, αικίζεται στα τηλεοπτικά πλατάνια για επήσιο εισόδημα μόλις 4.652 ευρώ (ένας κάμεραμαν δηλώνει πολύ περισσότερα), ενώ ο υφυπουργός Μπουμπούκος, τηλεπλασίε βιβλίων, κατάφερε μαζί με τη βουλευτική απόζημιωση να συγκεντρώσει μόλις 166.927 ευρώ!

πλευρές της; Ηδη έστειλε το μήνυμα ότι τα νέα μέτρα που θα απαιτηθούν δεν τα υπογράφει μόνος του, ενώ άρχισε να κάνει κι αυτός την κριτική του στην πολιτική της διετίας, με υπενθυμίσεις για όσα (υποτίθεται ότι) ελέγει όσο ήταν υπουργός Αμυνας, αναρμόδιος για την οικονομική πολιτική. Δημιουργείται έτσι μια γενικότερη σύγχυση, πέρα από την εικόνα μιας κυβέρνησης-συνονθυλεύματος.

Ασε που ο Παπανδρέου δεν ξεκαθαρίζει την κατάσταση, αναβάλλει συνεχώς την ανακοίνωση των προθέσεών του και συντηρεί την εκκρεμότητα. Μπορεί μεν το μαρτύριο της σταγόνας να αφορά μόνο τους Πασόκους, όμως η εκκρεμότητα αφορά τη συγκυβέρνηση. Οσο δεν ξεκαθαρίζει η εσωτερική κατάσταση του ΠΑΣΟΚ τόσο η κυβέρνηση θα θυμίζει προεκλογική αρένα υποψηφίων αρχηγών και υπασπιστών.

Το μεγάλο πρόβλημα της συγκυβέρνησης, όμως, είναι ο Σαμαράς και η ΝΔ. Δεν υπάρχει μέρα που να μη βγουν δυο-τρεις πύρινες ανακοινώσεις από τομεάρχες της ΝΔ, οι οποίοι κατακεραυνώνουν αποφάσεις ή δηλώσεις

Πασόκων υπουργών, οι οποίοι τους απαντούν με δικές τους δηλώσεις. Αποκορύφωμα ήταν το φιάσκο της Τετάρτης με τις επικουρικές συντάξεις. Ο Κουτρουμάνης ήταν έτοιμος να παρουσιάσει ένα σχέδιο, που στη συνέχεια θα το έκανε νομοσχέδιο, η ΝΔ αντέδρασε και ο Παπαδήμος αναγκάστηκε να βάλει τον Κουτρουμάνη να κάνει στο υπουργικό συμβούλιο μόνο μια παρουσίαση των αναλογιστικών μελετών.

Η γραμμή της ΝΔ είναι σαφής: πρώτα την κουτάλα και μετά τα μέτρα. Πρώτα την κυβερνητική εξουσία και μετά την ευθύνη για την εφαρμογή της ίδιας πολιτικής. Οι δηλώσεις Νικολόπουλου, κατ' εντολήν του Σαμαρά, ήταν χαρακτηριστικές αυτής της γραμμής: πρώτα να δούμε τις μελέτες, να συζητήσουμε και μετά να αποφασίσουμε αν και ποια μέτρα χρειάζονται. Από τη στιγμή που η τρόικα δεν έθεσε χρονοδιάγραμμα, ο Σαμαράς πετεί τη μπάλα στην εξέδρα κι ας έχει ψηφίσει τον προϋπολογισμό του 2012 που προβλέπει το νέο, ριζικό πετσόκομμα των επικουρικών συντάξεων.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι

ο Σαμαράς παίζει τα ρέστα του, θέλοντας να πάει το σύστημα γρήγορα σε εκλογές, γιατί όσο παρατείνεται η ζωή της συγκυβέρνησης τόσο φθείρεται και η ΝΔ και ο ίδιος προσωπικά, ρισκάροντας όχι την πρωτιά, αλλά την αυτοδυναμία. Δεν είναι τυχαίο ότι τα συγκροτήματα των ΜΜΕ παραγγέλλουν συνεχώς γκάλοπ τα οποία σαδιστικά δείχνουν τη ΝΔ πολύ μακριά από την αυτοδυναμία. Ο Καρατζαφέρης σπεύδε, βέβαια, να προσφερθεί για... αντιπρόσδρος μιας κυβέρνησης Σαμαρά, αυτό όμως για τον Σαμαρά αποτελεί απειχθή λύση ανάγκης, όπως λύση ανάγκης ήταν και η συμμετοχή του στη συγκυβέρνηση, όχι γιατί έχει σκοπό να τα χαλάσει με την ιμπεριαλιστική πατρονεία, αλλά γιατί ήξερε ότι θα τον έφθειρε και πολύ μάλιστα. Κάποιες κινήσεις, λοιπόν, όπως αυτή με τις επικουρικές, κρίνονται απορραϊτήτες προκειμένου η ΝΔ να ξανακερδίσει τημήμα του εδάφους που έχασε.

Τι θα γίνει από εδώ και πέρα; Κανένας δεν μπορεί να δώσει κατηγορηματικές απαντήσεις σε τέτοια ερωτήματα σε συνθήκες πολιτικής κρίσης. Μακροπρόθεσμα θα γίνει αυτό που θέλουν οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις, σε μικροπεριόδους όμως είναι δυνατόν οι ιδιαίτερες επιδιώξεις των υποτελών (όπως ο Σαμαράς) να βαθύνουν την κρίση και να χρειαστεί μεγάλη προσπάθεια για να επανέλθει η ισορροπία.

Αυτό, όμως, το συνονθύλευμα που σέρνεται δαγκώνει και... δέρνει. Και άσχημα, μάλιστα. Εφαρμόζει το σύνολο της πολιτικής που είχε αποφασιστεί από την κυβέρνηση Παπανδρέου και ετοιμάζεται να υπογράψει μια καινούργια δανειακή σύμβαση, η οποία θα συνοδεύεται από ένα επαχθέστερο και μακριοβίστερο Μνημόνιο. Ο Σαμαράς έχει δεσμευτεί ότι αυτό θα το κάνει. Τα περί «επαναδιαπραγμάτευσης» μετά είναι παπαριές προκειμένου να τονώνεται το κομματικό ακροστάτιο. Ετσι και πάρει στα χέρια του την κουτάλα, θα εφαρμόσει στο ακέραιο την ίδια πολιτική, για την οποία άλλωστε θα έχει δεσμευτεί από τώρα.

Δεν αποκλείεται, πάντως, να σφίξουν τόσο πολύ τα γάλατα που να επιβληθεί η μακροημέρευση της συγκυβέρνησης Παπαδήμου. Όλα τελικά θα εξαρτηθούν όχι μόνο από τις βουλήσεις των ιμπεριαλιστών, αλλά και από τις αντιδράσεις του ελληνικού λαού που τώρα θυμίζει τη νηνεμία πριν την καταγιδά.

Ελεύθεροι οι μπάτσοι-βασανιστές του Αγ. Παντελεήμονα

Χρειάστηκε να περάσουν εφτά χρόνια για να καθήσουν στο εδώλιο του κατηγορούμενου δυο από τους πολλούς μπάτσους του «αμαρτωλού» ΑΤ Αγίου Παντελεήμονα, οι οποίοι είχαν εισβάλει στα σπίτια Αγρανών και τους είχαν βασανίσει, ενώ συνέχισαν τα βασανιστήρια σε βάρος δύο προσφύγων στο υπόγειο του Τμήματος, προκειμένου ν' αποστάσουν πληροφορίες για συμπατριώτη τους.

Οι κατηγορίες με τις οποίες παραπέμφθηκαν ήταν διακεκριμένη περίπτωση βασανιστήριων (κακούργημα, για το οποίο προβλέπεται κάθειρη τουλάχιστον 10 ετών) και απρόκλητες σωματικές βλάβες σε βάρος 11 προσφύγων (οι περισσότεροι ανήλικοι). Το Μικτό Ορκωτό Δικαστήριο, όμως, ακολουθώντας τα ρατσιστικά στερεότυπα, με πρόταση και της εισαγγελέως της έδρας, βρήκε μεν ένοχους τους δυο μπάτσους για διάπραξη βασανιστήριων, άλλας δε όμως την κατηγορία υποβιβάζοντάς την σε πλημμελήμα. Οι ποινές που επιβλήθηκαν ήταν 5 χρόνια φυλάκιση στον πρώτο και 5 χρόνια και 5 μήνες στο δεύτερο, καθώς και στέρηση των πολιτικών τους δικαιωμάτων επί πενταετία (το ελάχιστο της παρεπόμενης αυτής ποινής που επιβάλλεται αυτοδικαίως σε περίπτωση καταδίκης για βασανιστήρια). Η εφεση που έκαναν είχε ανασταλτικό χαρακτήρα και έτσι ο δυο μπάτσοι-βασανιστές εξακολουθούν να είναι ελεύθεροι.

Αν κάποιοι, ακούγοντας τις ποινές, τις βρουν μεγάλες και ενδεχομένως αισθανθούν ικανοποίηση, να ξέρουν ότι κάνουν λάθος. Οι βασανιστές πέτυχαν αυτό που επεδίωξαν στον πρώτο βαθμό: να «σπάσουν» το κακούργημα. Περιμένουν στο δεύτερο βαθμό να πέσουν στα ακόμη πιο μαλακά κι αν καταδικαστούν να πάρουν αναστολή και τελικά να μη μείνουν ούτε μια μέρα στη φυλακή.

■ Ιερές μπίζνες

Με τον υπουργό Εξωτερικών Στ. Δήμα συναντήθηκε την περασμένη Δευτέρα ο Ιερώνυμος. Ως συνήθως, ανακοινώθηκε ότι συζήτησαν τα προβλήματα των ορθόδοξων Εκκλησιών στην ασταθή περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου. Συζήτησαν είπαν και για τις προκλήσεις που αντιμετωπίζει η ελληνική κοινωνία και τη συμβολή της Εκκλησίας στην αντιμετώπιση προβλημάτων όπως η ανέχεια.

Ας κάνουμε τη μ

■ Iράκ

Πύρρειος νίκη για τους «σταυροφόρους της δημοκρατίας»...

Την περασμένη Κυριακή, έγκατελειψε το Ιράκ και το τελευταίο εκπρατευτικό σώμα του αμερικάνικου στρατού αποτελούμενο από 500 στρατιώτες. Η αποχώρηση, που είχε ανακοινωθεί από την προηγούμενη βδομάδα, έγινε νωρίτερα από τον προβλεπόμενο χρόνο (μέχρι το τέλος του έτους ήταν το χρονοδιάγραμμα, αλλά την κοπτάνσαν μισό μήνα νωρίτερα). Ετσι κι αλλιώς, τα τελευταία χρόνια οι αμερικάνικες δυνάμεις απέφευγαν να εμπλακούν σε στρατιωτικές επιχειρήσεις και περιορίζονταν κυρίως να φυλάνε την κακόφημη «πτράσινη ζώνη» και να εκπαιδεύουν το νέο ιρακινό στρατό.

Εννιά χρόνια μετά την εισβολή στο Ιράκ, οι Αμερικάνοι φεύγουν, έχοντας αφήσει πίσω 4.500 νεκρούς δικούς τους και 1.5 εκατομμύριο Ιρακινούς και μία χώρα ερειπωμένη, βαθιά δραχασμένη και στα όρια της διάλυσης. Η αποχώρηση των μάχιμων μονάδων δε σημαίνει βέβαια και ανεξαρτησία της χώρας. Οχι μόνο γιατί, σύμφωνα με το Στέιτ Ντιπάρτμεντ, θα εξακολουθήσουν να παραμένουν 5.000 αμερικάνικοι σεκουριτάρες (μισθοφόροι, δηλαδή) και άλλοι 4.500 σε άλλες θέσεις, αλλά και γιατί οι Αμερικάνοι φρόντισαν να δέσουν τη χώρα στο άρμα τους και τα πετρελαϊκά τους μονοπάλια (διάβαζε Exxon) έχουν ήδη αρχίσει τις μπίζνες.

Ο ψεύτης πρόεδρος...

Σε όσους νομίζουν ότι η διαφθορά είναι κατ' εξοχήν ελληνικό φαινόμενο και ότι στα «σοβαρά κράτη» της ΕΕ δεν υφίσταται, χαρίζουμε το πρωτοσέλιδο του Spiegel (αρ. φύλλου 51/2011, 17/12/11) να το κάνουν πόστερ για να μην ξεχνούν ορισμένα πράγματα. Το πρωτοσέλιδο απεικονίζει τον γερμανό πρόεδρο Κρίστιαν Βουλφ (διακοσμητικός σήγουρα, αλλά δεν παύει να είναι πρόεδρος) με τον τίτλο «Ο ψεύτης πρόεδρος!». Και γιατί ψεύτης παρακαλώ ο άνθρωπος; Μόλις μισό εκατομμύριο ευρουσιάκια δανείστηκε από ένα φιλαράκι του, όταν ήταν πρωθυπουργός στην Κάτω Σαξονία, για να αγοράσει ένα.. κονάκι για να περνά τις κρύες μέρες του χειμώνα, κι όλοι έπεσαν πάνω του να τον φάνε! Σιγά τ' αβγά! Μερικά ψεματάκια δεν είναι δα και έγκλημα!

Ο Βουλφ είχε διαψεύσει ότι είχε οικονομικές δοσοληψίες με μεγαλοκαπιταλιστή, υποστηρίζοντας ότι ήταν η γυναίκα του μεγαλοκαπιταλιστή που του έδωσε τα λεφτά (με 4% τόκο) για ν' αγοράσει την.. παράγκα των 415.000 ευρώ την 1η Οκτώβρη του 2008. Τελικά, αποκαλύφθηκε ότι έλεγε ψέματα και ήταν ο ίδιος ο μεγαλοκαπιταλιστής που του έδωσε το δάνειο κι όχι η γυναίκα του (όχι ότι θ' άλλαζε και τίποτα, αλλά και οι τύποι έχουν τη σημασία τους). Ο Βουλφ δήλωσε ότι λυπάται που έδωσε... «λάθος εντύπωση» κι εμείς αναρωτιόμαστε, γιατί οι γερμανικές εφημερίδες μιλούν για σκάνδαλο. Λέτε να έδωσε τίποτε ανταλλάγματα ο Βουλφ στον μεγαλοκαπιταλιστή για το δάνειο; Μα συμβαίνουν αυτά τα πράγματα σε μια «σοβαρή» χώρα όπως η Γερμανία; Α πα...πα...πα.. Ούτε να το σκέφτεστε!

ΥΓ: Πάντως, οι δύο πρώην μανούτζαραίοι της Ferrostaal, της γερμανικής εταιρίας που πουλούσε υποβρύχια σε Ελλάδα και Πορτογαλία (ξέρετε, αυτά που... γέρνουν), τιμωρήθηκαν αυστηρά από δικαστήριο του Μονάχου για τα 62 εκατομμύρια ευρώ μίζες που έδωσαν για να... λαδώσει η μηχανή της αγροτικοπαλησίας. Ολα κι όλα, η Δικαιοσύνη έλαψε! Δύο χρόνια με αναστολή (δηλαδή, ούτε ώρα στη φυλακή). Και η εταιρία θα πληρώσει πρόστιμο 140 εκατ. ευρώ, δηλαδή 8.75% του ποσού που τα πουλήσε. Το πρόστιμο αυτό ήταν προϊόν διακανονισμού της Ferrostaal και των εισαγγελικών αρχών. Τακτοποιημένα πράγματα...

ότι μία μέρα μετά την αποχώρηση των Αμερικάνων εκδόθηκε ένταλμα σύλληψης για τον σουνίτη αντιπρόεδρο Τάρεκ Άλ Χασίμι, σύμφωνα με το άρθρο 4 του νόμου περί τρομοκρατίας, το οποίο και υπογράφτηκε από πέντε δικαστές, ενώ ο υπουργός Εσωτερικών δήλωσε στην ιρακινή κρατική τηλεοράση ότι «αυτό το ένταλμα θα εκτελεστεί». Ο Χασίμι κατηγορείται ότι πλήρωνε δολοφόνους να φυτεύουν βόμβες στ' αυτοκίνητα κυβερνητικών αξιωματούχων! Τρεις άνδρες, μάλιστα, εμφανίστηκαν στην κρατική τηλεόραση ομοιογύντας τις πράξεις τους (ο ένας είπε ότι πληρώθηκε από τον ίδιο τον Χασίμι με 3.000 δολάρια). Το σουνιτικό κόμμα Ιρακίγια, του οποίου ηγούνται ο πρώην εγκάθετος από τους κατακτητές πρωθυπουργός του Ιράκ, Ιγάντ Άλαού μαζί με τον Χασίμι, ανακοίνωσε το περασμένο Σάββατο (πριν τη σύλληψη του δεύτερου), ότι η κυβέρνηση Μαλίκι έχει αποτύχει να εφαρμόσει το σχέδιο μοράσματος της εξουσίας που συμφωνήθηκε το Νοέμβρη του 2010, ότι παραβιάζει το σύνταγμα, πολιτικοποιεί τη Δικαιοσύνη και καταχάρται την εξουσία.

Ομως, τα πράγματα δεν είναι και τόσο ρόδινα για τους «σταυροφόρους της δημοκρατίας». Στη χώρα επικρατεί πολιτική κρίση που εμποδίζει την αναγκαία πολιτική σταθερότητα για να γίνουν «σωστά» οι μπίζνες που θέλει το αμερικάνικο κεφάλαιο. Ενδεικτικό είναι Στο Κουρδιστάν, η αυτόνομη κυβέρνηση έχει από καιρό συνάψει πετρελαϊκές συμφωνίες με διάφορες εταιρίες (μεταξύ των οποίων και η Exxon), τις οποίες όμως δεν αναγνωρίζει η κεντρική κυβέρνηση και

Κινέζοι αγρότες – Κράτος 1-0

Την πόλη Γιουκάν στην επαρχία Γκουανγκτόνγκ της Κίνας απέκλεισε η αστυνομία απογορεύοντας την πρόσβαση σε τρόφιμα και ειδή πρώτης ανάγκης στους είκοσι χιλιάδες κατοίκους της. Οι κάτοικοι πήραν υπό τον έλεγχό τους την πόλη ύστερα από διαδηλώσεις και άριες συγκρούσεις με την αστυνομία την Πέμπτη 15 Δεκεμβρίου, με αιτία την κατάσχεση μέρους της κοινωνικής αγροτικής γης από το κράτος και με αιφορμή τη δολοφονία ηγέτη των ντόπιων αγροτών. Το Σάββατο 17 Δεκεμβρίου, η αστυνομία επιπέθηκε με δακρυγόνα και τεθωρακισμένα οχήματα στην πόλη για ν' ανακτήσει τον έλεγχό της, αλλά αποκρύπτηκε από τους ογκώδεις ρυμουλκούς.

Οι κινητοποιήσεις ενάντια στις κατασχέσεις κοινωνικής γης από το κράτος προκειμένου να εγκαταστήσει βιομηχανίες ξεκίνησαν παίρνουν βίαιο χαρακτήρα με

δολοφονές, συγκρούσεις με την αστυνομία και πυρπόληση κρατικών κτιρίων από τον περασμένο Σεπτέμβριο. Τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές, Τετάρτη 21 Δεκεμβρίου, το πρακτορείο Asia News αναφέρει σε ρεπορτάζ του ότι οι αστυνομικές δυνάμεις έλυσαν την πολιτική της Κίνας 50 εκατομμύρια αγρότες έχουν χάσει τη γη τους λόγω των κατασχέσεων, ενώ τις επόμενες δύο δεκαετίες υπολογίζεται ότι θα χάσουν τη γη και το σπίτι τους άλλα 60 εκατομμύρια. Αυτή η κατάσταση θυμίζει, τηρούμενων των αναλογιών, τη διαδικασία σχηματισμού του ευρωπαϊκού προλεταριάτου κατά την διάρκεια του 17ου και 18ου αιώνα.

Το συγκεκριμένο γεγονός αποδεικνύει την αποτελεσματικότητα των αγώνων ότινας υπάρχει διάθεση να ξεπεραστούν τα όρια της αστικής νομιμότητας. Οι κινητοποιήσεις με αίτημα το μπλοκάρισμα της κατάσχεσης αγροτικής γης από το κράτος φτάνουν σε αριθμό τις 180 χιλιάδες και παίρνουν μορφή απεργίων, καθιστικών διαμαρτυριών, διαδηλώσεων, συγκρούσεων με την αστυνομία κ.λπ. Τα τελευταία τριάντα χρόνια, στη «σοσιολιστική» Κίνα 50 εκατομμύρια αγρότες έχουν χάσει τη γη τους λόγω των κατασχέσεων, ενώ τις επόμενες δύο δεκαετίες υπολογίζεται ότι θα χάσουν τη γη και το σπίτι τους άλλα 60 εκατομμύρια. Αυτή η κατάσταση θυμίζει, τηρούμενων των αναλογιών, τη διαδικασία σχηματισμού του ευρωπαϊκού προλεταριάτου κατά την διάρκεια του 17ου και 18ου αιώνα.

■ Αίγυπτος

Εκλογές και άγρια καταστολή

Αυτό θα πει δημοκρατία. Την ίδια στιγμή που στήνεις τις κάλπες, στήνεις και το στρατό απέναντι στους διαδηλωτές για να τους μακελέψει εξαντλώντας κάθε αγριότητα. Για την Αίγυπτο, όπως θα καταλάβετε, ο λόγος, που την προηγούμενη βδομάδα διεξήγαγε το δεύτερο γύρο των βουλευτικών εκλογών (σε εννέα ακόμα επαρχίες της χώρας, μεταξύ των οποίων το Ασουάν και η Γκίζα). Αν και η συμμετοχή στις εκλογές ήταν φημότερη απ' αυτή των περιφερειών του πρώτου γύρου (67% αντί 52%), σημαδεύτηκαν από περισσότερη βία.

Ο επικεφαλής της συμμαχίας «Η επανάσταση συνεχίζεται» ξύλοκοπήθηκε από τη στρατιωτική αστυνομία, όταν προσπάθησε να μπει σε εκλογικό τμήμα, και μετακέρθηκε στο νοσοκομείο για νοσηλεία, ενώ μακελειό έγινε (ξανά) στην πλατεία Ταχρίρ, το επίκεντρο της επανάστασης που έριξε τον Μουμπάρακ. Στις διαδηλώσεις που έγιναν εκεί, ο στρατός απάντησε με άγρια καταστολή που κρατάει για πέμπτη συνεχή μέρα τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές (Τρίτη βράδυ).

Οι στρατιώτες δεν δίστασαν να χτυπήσουν άγρια ακόμα και γυναίκες, όπως έδειξε και το σοκαριστικό βίντεο που έκανε το γύρο του κόσμου, με στρατιώτες να σέρνουν στο έδαφος και να χτυ-

πούν αλύπητα μια γυναίκα, με ρόπαλα και κλοτσίες. Οπως έλεγε από το κινητό του ένας αυτόπτης μάρτυρας στο πρακτορείο Rōterdēs, «εκαποντάδες ασφαλίτες και στρατιώτες μπήκαν στην

πλατεία και άρχισαν να πυροβολούν. Κυνήγησαν διαδηλωτές, έκαψαν ό, τι έβρισκαν στο δρόμο τους, συμπεριλαμβανομένων ιατρικών προμηθειών και κλινοσκεπασμάτων».

Το γελοίο και εξοργιστικό ταυτόχρονα είναι ότι ο στρατός εμφανίζεται σαν «υπέρμαχος της επανάστασης!» Βλέποντας ότι έχει ν' αντιμετωπίσει σαφώς λιγότερο κόσμο, μπορεί να «κουμαντάρει» τους διαδηλωτές που εξακολουθούν να ζητούν από το Στρατιωτικό Συμβούλιο να παραδώσει την εξουσία, το οποίο όμως δεν διατίθεται να φύγει από το σβέρκο του λαού τουλάχιστον μέχρι τον Ιούλιο, όταν αναμένεται να έχουν ολοκληρωθεί και οι προεδρικές εκλογές στη χώρα. Οι ισλαμιστές που νίκησαν και στο δεύτερο γύρο των εκλογών (πάνω από 70% συγκέντρωσαν μαζί η Μουσουλμανική Αδελφότητα και οι σαλαφιστές) ούτε θέλουν ούτε μπορούν να οργανώσουν την αντίσταση στη στρατιωτική χούντα. Η ανυπαρξία ισχυρής πολιτικής δύναμης που θα εκφράζει τα συμφέροντα της επανάστασης είναι καθοριστική.

■ Καζακστάν

Δεκαπέντε νεκροί σε συγκρούσεις εργατών-αστυνομίας

Συγκρούσεις μεταξύ απεργών εργατών και αστυνομίας συνέβησαν την Παρασκευή 16 Δεκεμβρίου και το Σάββατο 17 Δεκεμβρίου στις πόλεις Ζανσιζέν και Σέπτε της δυτικής επαρχίας Ματζιστάου του Καζακστάν. Η χρήση από τη μεριά της αστυνομίας πραγματικών πυρών για την αντιμετώπιση των απεργών άφησε πίσω της 15 νεκρούς και 86 τραυματίες, σύμφωνα με το BBC. Λόγω της σφοδρότητας και της διάρκειας των συγκρούσεων, ο πρόεδρος της χώρας Ναζαρμπάγιεφ κήρυξε στρατιωτικό νόμο στην περιοχή, με δυνάμεις του στρατού να περιπολούν στους δρόμους, τις επικοινωνίες να έχουν μπλοκιστεί και τον υπουργό Εσωτερικών Καλμουκαμπέτ να μεταβαίνει στην απομακρυσμένη από την πρωτεύουσα επαρχία προκειμένου να επιβλέψει τις επιχειρήσεις διασφάλισης της τάξης.

Κατά τη διάρκεια των συγκρούσεων της Παρασκευής

πυρπολήθηκαν κρατικά κτίρια, ξενοδοχεία και καταστήματα, καθώς και τα κεντρικά γραφεία της πετρελαιϊκής εταιρίας OzenMunaiGas, της οποίας ο εργάτες πρωτοστατούσαν στις συγκρούσεις. Τη δεύτερη μέρα των συγκρούσεων, εργάτες προχώρησαν στο μπλοκάρισμα σιδηροδρομικών γραμμών, πυρπολώντας συρμούς τρένων και απαντώντας με πέτρες και μολότοφ στις επιθέσεις που εξόπελυσε η αστυνομία για να τους διαλύσει.

Οι συγκεκριμένες εκρήξεις

εργατικής αντιβίας είναι το αποκορύφωμα του απεργιακού αγώνα των εργατών στις πετρελαιοβιομηχανίες της περιοχής, ο οποίος κρατάει ήδη έξι μήνες. Τα αιτήματά του είναι να αύξηση των μισθών, η βελτίωση των συνθηκών εργασίας και η επαναπρόσληψη χιλιάδων απόλυτων εργατών που συμμετείχαν σε κινητοποίησης, αίτημα που προστεύει ουσιαστικά το δικαίωμα στην απέργια.

Σε άρθρο του, την Τρίτη 20 Δεκεμβρίου, ο Ριζοσπάστης

αναφέρεται στον πολύμηνο απεργιακό αγώνα των εργατών στο Καζακστάν, καθώς και στις σφαγή των 11 εργατών. Αποκρύπτει επιμελώς, όμως, το βίαιο χαρακτήρα που έχει πάρει ο αγώνας και από την πλευρά των εργατών και αφήνει να εννοηθεί ότι οι κινητοποίησης ήταν ειρηνικές και δέχτηκαν απρόκλητα την κτηνώδη επίθεση του κράτους. Οι αντιστοιχίες με την περίπτωση της Χαλυβουργίας στην Ελλάδα είναι πολλές και ο Περισσός δεν θέλει κάποιο ανήσυχο μάτι να τις διακρίνει και να κινηθεί έξω από τα στενά όρια της αστικής νομιμότητας, το σεβασμό στην οποία επιβάλλει στους εργατικούς αγώνες, όταν τους ελέγχει η συνδικαλιστική του παράταξη, αναζητώντας μορφές αγώνα που θα φέρουν τη νίκη. Εξάλλου, σύμφωνα με τη γραμμή του Περισσού, οποιοδήποτε αγώνας είναι αναποτελεσματικός, αν δεν αλλάξουν οι συσχετισμοί στη βουλή.

Επίτευγμα της Αντίστασης

Απελευθερώθηκε τελικά την περασμένη Κυριακή το βράδυ και η δεύτερη ομάδα παλαιστίνιων φυλακισμένων (550 τον αριθμό) από τις ισραηλινές φυλακές, στο πλαίσιο της συμφωνίας ανταλλαγής 1.027 φυλακισμένων με τον ισραηλινό λοχία, που έγινε τον περασμένο Οκτώβρη μεταξύ Χαμάς και Ισραήλ. Από τους 550 φυλακισμένους 41 ήταν από την Λωρίδα της Γάζας, 2 από την Ιορδανία και 507 από τη Δυτική Οχθή (έξι γυναίκες). Η ομάδα αυτή δεν είχε βαρυποινίτες (ή «τρομοκράτες», κατά τους Σιωνιστές), γιατί αυτοί απελευθερώθηκαν με την πρώτη ομάδα (279 ισραηλινοί αρχές των φυλακών περιλαμβάνονταν στην πρώτη ομάδα).

Σύμφωνα με τις ισραηλινές αρχές των φυλακών, εξακολουθούν να παραμένουν στις ισραηλινές φυλακές άλλοι 4.250 Παλαιστίνιοι. Μπορεί η Παλαιστινική Αντίσταση να μην κατάφερε να πετύχει την απελευθέρωση ηγετικών στελεχών της, μπορεί οι βαρυποινίτες να εξορίστηκαν, όμως ποιος δεν μπορεί να μην αναγνωρίσει ότι η απελευθέρωση ήταν μια νίκη της αντίστασης; Τόσες και τόσες διαδηλώσεις και ενέργειες συμπαράστασης της διεθνούς αλληλεγγύης δεν πέτυχαν ν' απελευθερώσουν ούτε έναν παλαιστίνιο φυλακισμένο, όμως η αιχμαλωσία από την Αντίσταση ενός ισραηλινού λοχία ανάγκασε το Ισραήλ (όπως είχε κάνει και η Χεζμπολά στο Λίβανο παλαιότερα) ν' αφήσει ελεύθερους 1.027 παλαιστίνιους φυλακισμένους.

Ας μην ξεχνάμε ποτέ, λοιπόν, ότι το πιο σημαντικό στον παλαιστινιακό αγώνα είναι η ίδια η αντίσταση του παλαιστινιακού λαού, που διεξήγεται με όλα τα μέσα. Αυτή η αντίσταση θα πρέπει να νομιμοποιηθεί απόλυτα στα μάτια των δυτικών λαών (κι όχι κάποιοι να κρατούν ίσες αποστάσεις, όταν η αντίσταση περνά τα όρια που της έχουν... ορίσει οι δυτικοί «φιλελεύθεροι»). Αυτό είναι το πρώτιστο καθήκον της διεθνούς αλληλεγγύης.

ΥΓ: Οι Σιωνιστές δεν μπορούσαν ν' αποφύγουν τον πειρασμό να ρίξουν χημικά στους συγγενείς των κρατούμενων που περίμεναν την απελευθέρωση των ογκαπημένων τους προσώπων έξω από την φυλακή Οφερ της Δυτικής Οχθής, κοντά στη Ραμάλα. Η συνήθεια, βλέπετε, αλλά και η λύση για μια υπόθεση στην οποία αυτοί είναι οι χαμένοι...

Χωρίς εμάς

Περισσεύει ο πολιτικός τζόγος τις τελευταίες δυο βδομάδες. Σε βαθμό αναισθησίας και σε βαθμό κοροϊδίας. Πολιτικός τζόγος μέσα στα κόμματα και πολιτικός τζόγος γενικά.

Μεγαλοστελέχη της κυβέρνησης Παπανδρέου και της συγκυβέρνησης Παπαδήμου, γκεσέμια της «μνημονιακής» πολιτικής, δεν έχουν κανένα πρόβλημα να μας φτύσουν κατάμουτρα με διαφορετικό τρόπο απ' αυτόν που μας έφτυναν μέχρι τώρα, επειδή θέλουν να γίνουν αρχηγοί του ΠΑΣΟΚ. Η ΝΔ, έχοντας βάλει φαρδιά-πλατιά την υπογραφή της στην ακολουθούμενη πολιτική, παριστάνει την αντιπολίτευση, επειδή μοναδικός της στόχος είναι να πάρει μόνη της την εξουσία και κρίνει πως όσο μακραίνει η ζωή της κυβέρνησης Παπαδήμου τόσο ξεμακραίνει η προοπτική της αυτοδυναμίας της. Το ΛΑΟΣ δεν έχει καμιά όρεξη να χάσει τη συμμετοχή στην κυβέρνηση και ενεργεί σαν πολιορκητικός κρίος μερικών κεφαλαιοκρατικών κέντρων πάνω στην πηγεσία της ΝΔ. Περισσός και ΣΥΡΙΖΑ επιδίδονται πίδη σε ασκήσεις προεκλογικής γυμναστικής, υποτάσσοντας σ' αυτή κάθε κοινωνικό αγώνα, ακόμα και κρίσιμους εργατικούς αγώνες όπως η απεργία στη Χαλυβουργία.

Οση πολιτική κινητικότητα δεν είχε αναπτυχθεί στα δυο εφιαλτικά χρόνια μετά τις τελευταίες εκλογές έχει αναπτυχθεί τις δυο τελευταίες βδομάδες και αναμένεται να έχει συνέχεια και τις βδομάδες που θ' ακολουθήσουν.

Η ίδια πολιτική, βέβαια, εξακολουθεί να εφαρμόζεται. Η χώρα είναι «κλειδωμένη» στον αυτόματο πιλότο της τρόικας, ο λαός πληρώνει τα χαράτσια, η ανεργία καλπάζει, η φτώχεια σαρώνει, οι τοκογλύφοι εισιπράττουν κανονικά τα τοκοχρεολύσιά τους. Αν σε κάποιους πηγαδικούς προκλητική πολιτική κινητικότητα φαίνεται σαν πολυτέλεια ή σαν πρόκληση, ας σκεφτούμε ότι είναι μια χαρά όπιο για τον εργαζόμενο λαό.

Με τη βούθεια των ΜΜΕ αναγορεύεται σε κύριο θέμα όλο αυτό το πολιτικό καραγκιοζιλίκι. Αυτά που γίνονται χωρίς εμάς, ενάντια σ' εμάς.

Αν μείνουμε, όμως, μόνο σ' αυτή τη διαπίστωση, θα έχουμε δει τη μισή αλήθεια. Κάνουν το ασήμαντο σπηλαντικό, παίζουν πολιτικά παιχνίδια χωρίς εμάς ενάντια σ' εμάς, γιατί εμείς τους το επιτρέπουμε.

Γιατί είτε απουσιάζουμε είτε ακολουθούμε τις ρότες που αυτοί χαράζουν. Αδιέξοδες κινητοποιήσεις της πλάκας, κινήματα που κάθε άλλο παρά δικαιολογούν τον τίτλο τους, κινήσεις απελπισίας και στο βάθος κρυφές ελπίδες ότι κάτι μπορεί ν' αλλάξει αν αλλάξουν οι διαχειριστές της εξουσίας, αν διαμορφωθεί διαφορετικά η μοιρασία των εδρών ανάμεσά τους.

Γιατί ακόμα δεν συνειδητοποιήσαμε ότι αυτό το σύστημα δεν σπάωνε γιατριά.

Γιατί ακόμα δεν συνειδητοποιήσαμε ότι χρειαζόμαστε κίνημα δικό μας, κίνημα ταξικό, κίνημα ανατρεπτικό, κίνημα οργανωμένο σε όλα τα επίπεδα. Οχι στις γειτονιές, όχι μόνο και όχι τόσο στους χώρους δουλειάς, αλλά πάνω απ' όλα οργανωμένο πολιτικά. Τάξη ενάντια σε τάξη.

Τι κοινό έχουν ο Poutine και το Playboy; Εκτός από το πρώτο γράμμα (P), το ελληνικό «Π» που παραπέμπει και σε μία άλλη λέξη που δεν... τολμάμε να τη γράψουμε (το αρχαιότερο επάγγελμα γαρ), απάντηση στο ερώτημα δίνει το κορίτσι της φωτογραφίας. Για όσους σπεύσουν να μας κατηγορήσουν για... σεξισμό, εμείς δηλώνουμε ότι δεν τρέφουμε κάνενα μίσος για το κορίτσι, αλλά... δαιμοσιμό που έφτασε τόσο ψηλά, μέχρι τα έδρανα της ρωσικής Δουμάς! Ναι, η 27χρονη Μαρία Κοζεβίκοβα (ηδοποίος και τραγουδίστρια κατά δήλωσή της) εκλέχτηκε με το κόμμα του Πούτιν («Ενωμένη Ρωσία») και διαβεβαίωσε ότι δια εργαστεί για το καλό των συμπατριωτών της! Τι είπατε; Οι οι βουλευτές χρειάζονται γνώσεις και πείρα για την σωστή χάραξη της πολιτικής επί των σοβαρών κρατικών δεμάτων; Θα αστειεύεστε βέβαια. Μαριονέτες είναι οι άνδρων και ευχαριστούμε την κυρία Κοζεβίκοβα που μας το δυμίζει. Οι αποφάσεις αλλού λαμβάνονται και όχι στα κοινοβούλια...

■ Είναι ζήτημα πρεσού;

Πραγματικά, δεν αντιλαμβανόμαστε το δόρυθο που ξέσπασε για την αγορά του κινητού του υπουργού Πολιτισμού. Κοτζάμ Paul Geroulanos τι κινητό έπρεπε να έχει; Κανένα απ' αυτά με τα 30 ευρώ που δίνουν δώρο με κάθε σύνδεση; Και μη λέτε ανοσίες, ότι ήδη είχε iPhone. Είχε, αλλά προηγούμενης γενιάς. Δεν έπρεπε να πάρει το καινούργιο επειδή έχει εφτά κατοστάρικα; Τι φταίει αυτός, αν ο μακαρίτης ο Τζόμπς κανόνισε να βγαίνει ένα καινούργιο μοντέλο κάθε οχτώ μήνες; Τα παρόπονά σας στον Steve όχι στον Paul.

Να το σοβαρέψουμε τώρα. Ο μεγαλοστός Γερουλάνος συμπεριφέρθηκε σαν φτηνολαμόγιο. Κι αυτό το επιβεβαίωσε με το δελτίο Τύπου που εξέδωσε μετά το σάλο που ξέσπασε. «Ο Υπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού μόλις πληροφορήθηκε το ακριβές κόστος της υπηρεσιακής συσκευής, ανήγηκε την παραλαβή της και την επαναπροώθησε στην υπηρεσία, ώστε να επιστραφεί», γράφει το δελτίο. Δηλαδή, είχε συμφωνήσει να πάρει τη συσκευή, αλλά δεν ήξερε το ακριβές κόστος. Αυτός ο αμερικανοδρεμένος, ο μπιζνεσμαν, δεν ήξερε πόσο περίπου κάνει ένα iPhone! Δεν έτυχε να δει ούτε καμιά διαφήμιση απ' αυτές που κατακλύζουν το διαδίκτυο, τις εφημερίδες, τα περιοδικά!

«Επισημαίνεται», συνεχίζει το δελτίο Τύπου, «ότι, παρότι ο κ. Γερουλάνος, ως Υπουργός, δικαιούται σύμφωνα με το νόμο να χρησιμοποιεί υπηρεσιακή συσκευή, μέχρι σήμερα δεν έχει κάνει χρήση αυτής της δυνατότητας. Χρησιμοποιεί το προσωπικό του κινητό τηλέφωνο τόσο για τις δημόσιες όσο και για τις ιδιωτικές του υποθέσεις, οπό-

τε δεν έχει κοστίσει ούτε ένα ευρώ στον Ελληνα φορολογούμενο». Και γιατί ξαφνικά αποφάσισε «να μας κοστίσει» και να πάρει κινητό τζάμπα και μάλιστα iPhone; Αυτό δεν μας το έξήγησε.

■ Συκοφάντες του κομμουνισμού

Μετά την υπεράσπιση του Τσαουσέσκου και του ρουμάνικου... σοσιαλισμού της πείνας, ο Περισσός ανέλαβε την υπεράσπιση και του βορειοκορεάτικου καθεστώτος. Τάχα για να χτυπήσει την υποκρισία των ιμπεριαλιστών και των καλαμαράδων, οι οποίοι «βρίσκουν ευκαιρία να διακωμάδησουν τη Λαϊκή Δημοκρατία Κορέας, αξιοποιώντας και ορισμένα φαινόμενα που είναι αταίριστα με τις αρχές της εργατικής εξουσίας, όπως η οικογενειοκρατία (στον καπιταλισμό περισσεύει, π.χ. οικογένειες Παπανδρέου - Καραμανλή).»

Λαϊκή Δημοκρατία (με σοσιαλισμό, προφανώς), εργατική εξουσία και απλώς ένα... προβληματάκι οικογενειοκρατίας. Κι αυτά τα σερβίρουν στα σοβαρά στους οπαδούς τους. Είναι δυνατόν να έχουμε να κάνουμε με κάποιο επιμέρους πρόβλημα, όταν έχουμε μια δυναστεία που δυμίζει ελέω δεού μοναρχία; Είναι δυνατόν να έχουμε σοσιαλισμό στην οικονομική βάση, εργατική εξουσία στο εποικοδόμημα και ταυτόχρονα κληρονομική μοναρχία;

Θα το ξαναπούμε, λοιπόν. Εξωραΐζοντας τέτοια καθεστώτα, στο παρελθόν και σήμερα, εργατική εξουσία με τους στρατιωτικούς και για τη μη καταγγελία από τη μεριά τους του οργίου της κρατικής βίας, αναγκάστηκαν με μεγάλη καθυστέρηση να βγάλουν μια ανακοίνωση στην οποία αναφέρουν ότι υπάιτοι για τη βία είναι μερικοί αξιωματούχοι του υπουργείου Εσωτερικών (όχι η ηγεσία του στρατού), από τη μια, και «ταραζές» που παρεισέφροσαν στις γραμμές των νεολαίων διαδηλωτών, από την άλλη.

Τα ίδια ακριβώς λέει και η στρατιωτική χούντα, η οποία επιπρόσθετα μιλά για «μεθοδική και σχεδιασμένη συνωμοσία ανταροπής του κράτους», ενώ καταγγέλλει μερίδια των εγχώριων και ξένων ΜΜΕ ότι «βοηθά το σαμοπάτζι κατά του κράτους».

■ Αχρείοι

Ποιος στενοχωρίζηκε τα μάλα

■ Σαπταρισμένος

Και τι δεν είπε ο Χρυσοχόδης στον Παπαχελά. Εδωσε υλικό για όλες τις σατιρικές εκπομπές, οι οποίες τον... τίμησαν δεόντως. Ιδού ένα μικρό ποτ-πουρί που δείχνει το μέγεθος του ανδρός: «Υπάρχει η 11η Νοεμβρίου, δηλαδή η μέρα της κατάρρευσης της Κυβέρνησής μας. Η κατάρρευση της Κυβέρνησής μας είναι η αποτυχία μας. Αυτό είναι κρίσιμο γεγονός, οφείλουμε να το έχουμε υπόψη μας. Ετσι λοιπόν μια διετής σχεδόν και πλέον διακυβέρνηση της χώρας κατέρρευσε μέσα από την αποτυχία [...] Δεν πρέπει να ξαναγίνει τέτοιο κακό που έγινε στον τόπο, όπως έγινε τα δύο προηγούμενα χρόνια [...] Οταν μου ζητούντων ο λόγος, τον έδινα τον λόγο μου, έλεγα την άποψή μου, κατέδειτα την πρότασή μου, από κει και πέρα δεν είμαι εγώ αυτός που αποφάσιζα. Αποφασίζει, σωστά, ο Πρωθυπουργός».

Η κυβέρνηση κατέρρευσε στις 11 Νοέμβρη, αλλά αυτός εξακολουθεί να είναι υπουργός! Τα δυο τελευταία χρόνια έγινε μεγάλο κακό στην Ελλάδα, αλλά αυτός δεν έχει καμιά ευδύνη. Την αποκλειστική ευδύνη έχει ο Παπανδρέου (άντε και οι «άπειροι» συνεργάτες του που τους έκανε υπουργούς, δηλαδή ο Παπακωνσταντίνου). Και οι δηλώσεις που έκανε συνεχώς ο Χρυσοχόδης υπέρ του Μνημόνιου και της πολιτικής που το συνέδεε; Οι δηλώσεις ότι ο Μνημόνιο έχει πετύχει απόλυτα, ότι η κρίση τέλειωσε και ξεκίνησε η ανάπτυξη, ότι η Ελλάδα είναι έτοιμη να βγει στις αγορές; Ποιος τον υποχρέωνε να τις κάνει, αφού αυτός ήταν απλά ένας υπουργός που έκανε τη δουλειά του στον τομέα του;

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ο άνδρωνος αυτός έχει σαλτάρει εντελώς. Αυτό, όμως, δεν πρέπει να τον προστατεύσει από τους χαρακτηρισμούς της εξαρχείωσης και της πολιτικής αλητείας.

■ Χωρίς ντροπή

Το συνδικάτο οικοδόμων Αθήνας αποφάσισε «να αναπτυχθεί κίνημα που θα διεκδικεί μέτρα ανακούφισης των ανέργων και αναδέρμανση της οικοδομικής δραστηριότητας για την υπηρέτηση λαϊκών αναγκών (κατασκευή σχολείων, νοσοκομείων, αντισειμική δωράκιση, αντιπλημμυρική προστασία), που θα παλεύει για έναν άλλο δρόμο ανάπτυξης ενάντια στην ανάπτυξη που ζούμε και διογκώνει, πολλαπλασιάζει τα προβλήματα». Και να οργανώσει απεργία στις κατασκευές στο πρώτο δεκαήμερο του Γενάρη.

Οι γραφειοκράτες του Περισσού είναι κάτι παραπάνω από ξεδιάντροποι. Κορόιδευαν τον κλάδο την περίοδο της ανάπτυξης, τα 'καναν πλακάκια με τους εργολάβους και δεν έκαναν ούτε μια απεργία στις κατασκευές την περίοδο της προετοιμασίας των ολυμπιακών αγώνων και μιλάνε για απεργία τώρα που δεν κουνιέται φύλλο ούτε στην οικοδομή ούτε στις κατασκευές. Και μη μας πει κανείς «τι να κάνουν». Υπάρχουν πολλοί άλλοι τρόποι αγώνα, όταν στριμώχνεται ένας κλάδος και όχι απεργία χωρίς αντικείμενο, διότι απλά δεν υπάρχουν εργάτες ν' απεργήσουν, όντας στη συντριπτική τους πλειοψηφία άνεργοι (οι ελάχιστοι που εργάζονται με τι κότσια ν' απεργήσουν). Για τον Περισσό, όμως, εκείνο που μετράει είναι η προεκλογική εκστρατεία, στην οποία εντάσσονται και υποτάσσονται και τέτοιες ξεφτίλοαπεργίες.

■ Φιλοδοξίες φελών

Όταν σε ένα κόμμα εξουσίας όπως το ΠΑΣΟΚ εκφράζονται γηγετικές φιλοδοξίες ακόμα και από ανδρώπους επιπέδου Σοφίας Γιαννακά, καταλαβαίνει κανείς πόσο βαθιά είναι η κρίση του. Η μαντάμ Γιαννακά ζητά «ανανέωση ιδεών και προσώπων», «επανάσταση» των νέων ιδεών και των νέων δυνάμεων», «να εμπιστευθεί το ΠΑΣΟΚ τις νεότερες γενιές, εγκαταλείποντας την κομματική επετηρίδα» (συνέντευξη στον «Κόσμο του Επενδυτή»). Μ' άλλα λόγια ζητά γηγετικό ρόλο για τον εαυτό της.

Και για να καταλάβουμε ποιού πολιτικού επιπέδου είναι η Γιαννακά, παραδέουμε απόσπασμα από την ίδια συνέντευξή της: «Οφέλω να ομολογήσω ότι δεν πίστευα, συνυπογράφοντας το μνημόνιο και τα μέτρα που το συνέδευαν, ότι το δημοσιονομικό έλλειμμα δεν θα υποχωρούσε, ότι, αντί για το 2012, θα βγούμε στις αγορές το 2021, ότι η ανεργία θα έφτανε στο 15%, ότι η ύφεση την τριετία 2010-2012 θα ήταν αωρευτικά γύρω στο 5,5% του ΑΕΠ, ότι το χρέος δεν θα είχε κριδεί βιώσιμο».

Αν δεν τα φανταζόταν όλ' αυτά, τότε είναι εντελώς άχρηστη. Άλλα και τώρα που υποτίθεται ότι τα έμαθε, εξακολουθεί να μη γνωρίζει ότι το δημοσιονομικό έλλειμμα έχει μειωθεί, ότι η ανεργία τρέχει ήδη με ρυθμό πάνω από 17% (και το 2012 αναμένεται να ξεπεράσει το 18%) και ότι η «ύφεση» μόνο του 2011 θα ξεπεράσει το 6% και σωρευτικά την τριετία 2009-2011 (και όχι 2010-2012, μιας και το 2012 ακόμα δεν έχει έρθει) ξεπερνά το 15%! Η κυρία αυτή δεν ξέρει καν τι σημαίνει «ύφεση» και κατά τα άλλα δέλει να παίζει γηγετικό ρόλο.

ΥΓ: Σε δημοσκόπηση που έκανε την προηγούμενη εβδομάδα η MRB στους υποψήφιους για την αρχηγία του ΠΑΣΟΚ έθαλε και τη... Φώφη. Και η Φώφη πήρε ποσοστό ψηλότερο απ' αυτό της Διαμαντοπούλου! Ξεφτίλα του ΠΑΣΟΚ ξεφτίλα και της «σιδηράς κυρίας» του.

■ Ελληνικό

Χτίστε ό,τι θέλετε και όσο θέλετε

Από το βήμα του Ελληνοαμερικανικού Επιμελητήριου ο Παπακωνσταντίνου διαδήλωσε για μια αικόνη φορά την ετοιμότητα της συγκυβέρνησης και του ίδιου προσωπικά (έχουμε και άλλη φορά γράψει ότι είναι ο κατάλληλος άνθρωπος στην κατάλληλη θέση) να μετατρέψουν την Ελλάδα σε... Σοχάρα, προκειμένου να προσελκύσουν καπιταλιστικές επενδύσεις. «Πρόσφατα», είπε, «πεπράσαμε έναν εξαιρετικά σημαντικό νόμο με τον οποίο απλοποιούμε την περιβαλλοντική αδειοδότηση, στην πράξη μειώνουμε περίπου δέκα φορές τον αριθμό των περιβαλλοντικών αδειών που θα εκδίδονται κάθε χρόνο στη χώρα». «Οχι γιατί κάνουμε εκπώσεις ως προς το περιβάλλον», συνέχισε να λέει υποκριτικά, «αλλά γιατί δεν νοείται να έχουμε μόνο μια μελετοκεντρική προσέγγιση». Στη συνέχεια έκανε λόγο για «ξεμπλοκάρισμα» επενδύσεων ακόμα και με νομοθετικές ρυθμίσεις (!) «στο βαθμό που πιστεύουμε ότι οι επενδύσεις αυτές πρέπει να προχωρήσουν και αδίκως έχουν μπλεχτεί στα γρανάζια μιας πολυδιάδαλης πολυνομίας, που, όπως ξέρουμε πολύ καλά, έχουμε στη χώρα μας!»

Η Ελλάδα ήταν πάντοτε ξέ-

φραγο αμπέλι, το περιβάλλον παραδίδεται σταθερά ως βιορά στους καπιταλιστές κι ο Παπακωνσταντίνου μιλά με θράσος για «γραφειοκρατία», «πολυνομία» και «μελετοκεντρική προσέγγιση».

Για να μη μένουμε στα λόγια, μπορούμε να δούμε ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα, αυτό της μεγάλης έκτασης του πρώην αεροδρόμιου στο Ελληνικό, που από «το μεγαλύτερο μητροπολιτικό πάρκο της Ευρώπης», όπως διαφημίζοταν από ΠΑΣΟΚ και ΝΔ, μετατρέπεται σε χώρο για να χτιστούν καζίνο, πεντάστερα ξενοδοχεία, κλινικές πολυτελείας, εμπορικά κέντρα, συνεδριακά κέντρα και συγκροτήματα πολυτελών κατοικιών και γραφείων, που θα περιβάλλονται από πράσινο. «Ο χώρος μπορεί να περιλαμβάνει πράσινο 40-50%, λαμβάνοντας υπόψη και το άνυδρο της περιοχής και τη δικαιολογία δημιουργίας επιφάνεια για χρήσεις εμπορικές, πολιτιστικές, οικιστικές», είπε με απύθμενο θράσος ο Παπακωνσταντίνου σε πρόσφατη συνέντευξη του (Real News). Μπροστά του ο Σουφλιάς φαντάζει φανατικός οικολόγος.

Η πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος που δημοσίευσε η κυβέρνηση αποτελεί

μνημείο περιβαλλοντικής αναισθησίας, ραγισιδισμού και υποτελείας στο κεφαλαίο. Οποιοι θελήσουν να βάλουν στο χέρι τα 6.200 στρέμματα του Ελληνικού θα μπορούν ελεύθερα να χτίσουν εκεί ό,τι θελουν, εκτός από βιομηχανικές μονάδες. Η κυβέρνηση δεν κρατά για το ελληνικό κράτος ούτε καν το δικαίωμα του στρατηγικού πολεοδομικού σχεδιασμού. Θα είναι, δηλαδή, οι ιδιώτες καπιταλιστές που θα καθορίσουν τι θα χτίστε, πού θα χτίστε και πώς θα καθοριστούν οι χρήσεις στην έκταση.

Το Ταμείο Αξιοποίησης της

Περιουσίας του Δημοσίου,

στο οποίο έχει περάσει η

έκταση για να ξεπουληθεί με

fast track διαδικασίες, διακηρύσσει ότι «δεν προτίθεται να επιβάλει υποχρεώσεις αναφορικά με τον τρόπο με τον οποίο θα αξιοποιηθεί το Ακίνητο» («Ακίνητο» ονομάζεται η έκταση-φιλέλευτο των 6.200 στρεμμάτων). Δεν θα επιβάλει υποχρεώσεις ούτε κατά τη δεύτερη φάση του διογωνισμού, αφού δηλαδή θα έχει γίνει η προεπιλογή. Λες και απευθύνεται σε μαθητές γυμνασίου και όχι σε πολύπειρους επηρηματίες, τους ζητά να πάρουν υπόψη θέματα όπως η δημιουργία μιας περιοχής-ορόσημο μικτών

χρήσεων, η τόνωση της οικονομικής ανάπτυξης, η εξασφάλιση θέσεων εργασίας, η εφαρμογή βελτιστών πρακτικών στο σχεδιασμό, η διευκόλυνση της κυκλοφορίας πεζών εντός του Ακινήτου, η προώθηση της χρήσης των μέσων μαζικής μεταφοράς κ

Διαγωνισμός ψευταράδων

Φθηνότερο φέτος το χριστουγεννιάτικο τραπέζι κατά 3,1%, ανακοίνωσε ο Χρυσοχοΐδης. Βιάστηκε, όμως, γιατί λίγη ώρα αργότερα ακολούθησε ανακοίνωση του συνδικάτου των εμπόρων, που υποστήριζε ότι «φθηνότερο σε σχέση με πέρυσι κατά 5,3% θα είναι φέτος το χριστουγεννιάτικο τραπέζι». Θα μπορούσε να υιοθετήσει την πιο... χαρωπή ανακοίνωση των μεγαλεμπόρων της ΕΣΕΕ και να κάνει καλύτερη μόστρα.

Ο χρυσοχοΐδης επικαλείται στοιχεία που συνέλεξε το Παραπρητήριο Τιμών της Υπηρεσίας Εποπτείας Αγοράς από 1300 σημεία πώλησης σε ολόκληρη την Ελλάδα» για να υπολογίσει «το χριστουγεννιάτικο τραπέζι για 6 άτομο». Αντίστοιχα, η ΕΣΕΕ επικαλείται «δειγματοληπτικό ελεγχο που πραγματοποίησε το Ινστιτούτο Εμπορίου και Υπηρεσιών (ΙΝ.ΕΜ.Υ.) της ΕΣΕΕ την Παρασκευή 16 Δεκεμβρίου 2011», υπολογίζοντας κι αυτή «το χριστουγεννιάτικο τραπέζι για μια εξαμελή μέση ελληνική οικογένεια».

Έχουν, όμως, μεγάλη πλάκα τα επιμέρους στοιχεία που επικαλούνται για να «τεκμηριώσουν» τα συμπεράσματά τους. Η ανακοίνωση χρυσοχοΐδη αναφέρει ότι η τιμή της πατάτας σημείωσε μείωση κατά 29,3%, ενώ η ανακοίνωση της ΕΣΕΕ μιλά για μείωση στην τιμή της πατάτας κατά 8,5%. Η ανακοίνωση χρυσοχοΐδη αναφέρει ότι υπάρχει συγκράτηση τιμών στα νωπά κρέατα (χωρίς να εξηγεί τι ακριβώς εννοεί με τον όρο συγκράτηση), ενώ η ανακοίνωση της ΕΣΕΕ υποστηρίζει ότι η μείωση του κόστους του «χριστουγεννιάτικου τραπέζιου» οφείλεται «κατά κύριο λόγο στη μείωση της τιμής των κρεατικών και ιδιαιτέρως του χοιρινού, η τιμή του οποίου κατά μέσο όρο εκτιμάται στα 5,0 ευρώ το κιλό και εμφανίζει μία μείωση 30,16% σε σχέση με πέρυσι, ενώ μείωση παρατηρείται και στην τιμή του αρνιού, η οποία κυμαίνεται περίπου σε 8%». Καταλήγει δε στο συμπέρασμα ότι στα κρέατα έχουμε «φία κατά μέσο όρο μείωση των τιμών κατά περίπου 12,7%». Η ανακοίνωση χρυσοχοΐδη αναφέρει ότι «συνεχίζεται και φέτος η αποκλιμάκωση των τιμών σε κουραμπιέδες και μελομακάρων, παρά τις σημαντικές αυξησίες των βασικών πρώτων υλών, όπως η ζάχαρη και τα άλευρα», ενώ η ανακοίνωση της ΕΣΕΕ αναφέρει ότι «όσον αφορά τα γλυκά, τα μελομακάρωνα εμφανίζουν μία αύξηση που ανέρχεται στο 6,2%, ενώ μεγαλύτερη είναι η άνοδος στους κουραμπιέδες καθώς αυτή υπολογίζεται περίπου στο 11%»!

Δεν νομίζουμε ότι χρειάζεται να γράψουμε τα δικά μας συμπεράσματα. Οι άνθρωποι κάνουν διαγωνισμό ψευμάτων. Συνεννοηθείτε, βρε, τουλάχιστον πριν βγάλετε ανακοινώσεις, για να μη ξεμπροστίσετε ο ένας τον άλλο.

Υ: Στο ρόλο του μαλάκια βρέθηκε η ηγεσία της Ν.Δ. Για να βγάλει το όχτι του κατά του χρυσοχοΐδη και να δεξεί στον αρχηγό Αντώνη ότι ποιζει καλά το ρόλο της «αντιπολιτευόμενης συμπολίτευσης», ο τομεάρχης Εμπορίου Γ. Βλάχος εξέδωσε με ανακοίνωση που μιλούσε για εμπαγμό εκ μέρους του χρυσοχοΐδη: «Μείωση του κόστους του χριστουγεννιάτικου τραπέζιου βλέπει το Υπουργείο Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, υπονοώντας προφανώς ότι φέτος θα περάσουμε καλύτερα και πιο οικονομικά σε σχέση με πέρυσι. Δυστυχώς, δεν είναι έτσι. Αυτό, άλλωστε, διαπιστώνεται πολύ εύκολα αν παρακολουθήσει κανείς το παραπρητήριο τιμών. Μια χρονιά που όλα τα σκιάζει η θλίψη, η ανασφάλεια και οι συνεχείς περιορισμοί της κατανάλωσης αγαθών, μια χρονιά που το κάθε νοικοκυρίδιο σηκώνει τον δικό του σταυρό, ο εμπαγμός από τους αρμοδίους είναι τουλάχιστον πρόκληση». Καμιά αντίρρηση ως προς τον εμπαγμό χρυσοχοΐδη, αλλά μήτως μπορεί να μας πει ο Βλάχος πώς χαρακτηρίζει την ανακοίνωση του γαλάζιου προέδρου της ΕΣΕΕ (και επισήμως συμβούλου του Σαμαρά) Β. Κορκίδη, που ξεπέρασε σε πανηγυρισμούς τον χρυσοχοΐδη; Μάλλον θα «πρεπει να συνεννοούνται λίγο καλύτερα στη Συγγρού, για να μην εκτίθενται.

Στο 4,68% διαμορφώθηκε το επιπτόκιο των τρίμηνων εντόκων γραμματίων του ελληνικού δημόσιου στη δημοπρασία της περασμένης Τρίτης, έναντι 4,63% που ήταν το επιπτόκιο στην προηγούμενη δημοπρασία (Νοέμβρης). Σημειώνουμε ειδικά τη συγκεκριμένη δημοπρασία, γιατί την ίδια μέρα είχαμε θεωρητική αποκλιμάκωση των επιποκίων σε όλη την Ευρώπη, η οποία αποδόθηκε στην απόφραση της EKT να ενισχύσει τη ρευστότητα των ευρωπαϊκών τραπέζων, παρέχοντάς τους δανεισμό με τριετή ορίζοντα και επιπτόκιο γύρω στο 1%.

Και δεν μιλάμε για τη Γερμανία, που δανείζεται σταθερά με επιπτόκιο χαμηλότερο από 1%, αλλά για άλλες χώρες με υψηλό δανεισμό. Η Ισπανία, για παράδειγμα, έκανε την ίδια μέρα δημοπρασία τρίμηνων και εξάμηνων εντόκων γραμματίων, στη διάρκεια της οποίας η ζήτηση έσπασε τα κοντέρ, ξεπερνώντας το τριπλάσιο του ζητούμενου ποσού. Τα δε επιπτόκια έκαναν μια θεαματική βουτιά, πέφτοντας στο μισό ή και στο ένα τρίτο. Στα τρίμηνα έντοκα γραμμάτια το επιπτόκιο από 5,11% έπεισε στο 1,735% και στα εξάμηνα έπεισε από 5,227% στο 2,435%. Ανάλογη εξελίξη υπήρξε και στο μακροπρόθεσμο δανεισμό, με το 10ετές ισπανικό ομόλογο να υποχωρεί κατά 11 μονάδες βάσης και το αντίστοιχο ιταλικό κατά 21 μονάδες βάσης (ρεκόρ πτώσης το τελευταίο δίμηνο).

Σε όλη την Ευρώπη τα επιπτόκια κρατικού δανεισμού έπεφταν θεαματικά, αλλά στην Ελλάδα αυξάνονταν. Το θέλετε και διαφορετικά; Σε επίπεδο τρίμηνων εντόκων γραμματίων, η Ισπανία δανείζεται με 1,735% και η Ελλάδα με 4,68%, δηλαδή με επιπτόκιο σχεδόν τριπλάσιο! Και μιλάμε για δανεισμό μηδενικού ρίσκου. Ο, τι και να γίνει τα έντοκα γραμμάτια θα πληρωθούν, αφού εξαιρούνται και από κάθε διαδικασία «κουρέματος».

Γιατί συμβαίνει αυτό; Γιατί απλούστατα υπάρχει συμφω-

νία κυβέρνησης-τρόικας να «μπουκώνουν» με κέρδη τις ελληνικές τράπεζες στις δύσκολες εποχές της κρίσης. Χαρατσώνουν άγρια τον ελληνικό λαό για να χαρίζουν κέρδη στους τραπέζες. Ξεπέρασε τα 38 δισ. φέτος ο βραχυπρόθεσμος δανεισμός, με τη μορφή τρίμηνων και εξάμηνων εντόκων γραμματίων. Ενώ το 2010 οι τόκοι για τα έντοκα γραμμάτια ήταν κάτι λιγότερο από 300 εκατ. ευρώ, στο ενδεκάμηνο του 2011 εκτινάχτηκαν στα 620 εκατ. ευρώ! Γιατί, λοιπόν, οι τράπεζες να δανείσουν τα νο-

κούρια ή τους μικροκαπιταλιστές που βάζουν λουκέτο, όταν στον βραχυπρόθεσμο δανεισμό του κράτους έχουν βρει την κότα που κάνει τα χρυσά αυγά;

Αυτή η συμπαγινία κυβέρνησης-τρόικας-τράπεζών συνιστά σκάνδαλο πρώτου μεγέθους, με χαρακτηριστικά εγκλήματος κατά του ελληνικού λαού στις σημερινές συνθήκες. Κι όμως κανείς δεν μιλά γι' αυτό το σκάνδαλο. Οι τράπεζες παρουσιάζονται σαν οι μεγάλοι σωτήρες, σαν τα θεμέλια της οικονομίας, της κοινωνίας, του έθνους.

■ Εγκλημα διαρκείας χάριν των τραπεζών

Τοκογλυφίδα a'la Grec

Τριπλασιασμό του τελούς ΑΠΕ αποφάσισε η συγκυβέρνηση Παπαδήμου, ενώ σε λίγες μέρες (ενδεχομένως και μέσα σ' αυτή τη βδομάδα) έρχεται το μεγάλο χαράτσι, η αύξηση στα τιμολόγια της ηλεκτρικής ενέργειας, που υπολογίζεται σε διψήφιο νούμερο. Με το γνωστό προκλητικό του ύφος, λες και απευθύνεται σε χαχόλους, ο Παπακωνσταντίνου ανακοίνωσε ότι «η ΡΑΕ ενεργώντας ως Ανεξάρτητη Ρυθμιστική Αρχή αποφάσισε την αύξηση του τελούς ΑΠΕ, με στόχο να διασφαλίσει τη βιωσιμότητα του μηχανισμού χρηματοδότησης των Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας». Σε ποιον τα πουλάτε συτά, ρε αλήτες; Ποια ΡΑΕ και ποια ανεξάρτητη αρχή; Η κυβέρνηση αποφάσισε να κάνει αυτόν τον μπονούμα στο κεφάλαιο που κάνει αρπαχτές με τις ανεμογεννήτριες και τα φωτοβολταϊκά.

Και καταλήγει ακόμη πιο προκλητικά η ανακοίνωση του Παπακωνσταντίνου: «Αξιοποίηνται πις προτάσεις των φορέων και κατόπιν δια-

βούλευσης με τον ΔΕΣΜΗΕ και την ΡΑΕ, το ΥΠΕΚΑ προχωρά στον εξορθολογισμό της αγοράς ενέργειας, με γνώμονα την προστασία των τελικών καταναλωτών από σημαντικές αυξήσεις στις χρεώσεις που τους επιβάλλονται, και την ταυτόχρονη διασφάλιση της απρόσκοπτης πληρωμής των παραγωγών ΑΠΕ, και ως εκ τούτου την εύρυθμη λειτουργία της ενέργειακής αγοράς».

Τριπλασιάζουν το νταβατζίλικι (γιατί για καθαρό νταβατζίλικι πρόκειται) και λένε ότι το κάνουν για την προστασία του λαού! Μήπως πρέπει να τους πούμε και ευχαριστώ για τις... πτράσινες αυξήσεις; Το μεγάλο χτύπημα, όμως, θα έρθει, όπως είπαμε και στην αρχή αυτού του σημειώματος, με τις αυξήσεις στα τιμολόγια της ΔΕΗ που μπορεί να φτάσουν και το 15%. Αυξήσεις που θα επιβληθούν προκειμένου να εξασφαλιστεί το μέγιστο κέρδος για τα ενέργειακά μονοπάλια που θ' αγοράσουν (μπρά παρά, φυσικά) λιγνιτικές μονάδες της ΔΕΗ, αλλά και τημάτων του δικτύου της.

Ξανά μετανάστες;

Τους τελευταίους μήνες, στις παρέες των νέων αικούς όλο και συχνότερα τις φράσεις «δουλε

Οι τροϊκανοί και η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, προκειμένου να «κινεζοποιήσουν» την Ελλάδα και την εργαζόμενη ελληνική κοινωνία, τη βύθισαν σε βαθιά καπιταλιστική ύφεση που θα διαρκέσει για αρκετό καιρό ακόμη. Από τις αρχές ακόμη του 2010, η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και τα παπαγαλάκια όλων των κατηγοριών ισχυρίζονταν ότι η καπιταλιστική οικονομία στην Ελλάδα θα βγει από τη βαθιά ύφεση χάρη στις προόδους που θα κάνει η Ελλάδα τα επόμενα χρόνια στον εξαγωγικό τομέα γενικά και στις εξαγωγές αγροτικών προϊόντων ειδικά. Φτάνουν μάλιστα στο σημείο να ισχυρίζονται, ότι ήδη από τις αρχές του 2011 άρχισε να παρατηρείται αυτή η στροφή στον εξαγωγικό τομέα. Εμφανίζουν στοιχεία με μεγάλα ποσοστά αύξησης στις εξαγωγές όλων των προϊόντων γενικά και όχι μόνο των αγροτικών, στηρίζομενοι σε μια αλχημία του πρώην υφυπουργού Οικονομικών Δ. Κουσελά, που με εγκύλιο του το Δεκέμβρη του 2010 συμπεριέλαβε τα καύσιμα των αεροπλάνων και των καροβιών που κάνουν δρομολόγια στην Ελλάδα και στην ΕΕ στην κατηγορία των προϊόντων που εξάγονται.

Μ' αυτή την αλχημία, που κρατάει ως σήμερα, εμφανίζεται η Ελλάδα ως χώρα που εξάγει πετρελαιοειδή εκατοντάδων εκατομμυρίων ευρώ το μήνα, που φυσικά δεν ανταποκρίνεται στην προγματικότητα. Και ενώ την εγκύλιο αυτή την τροποποίησε ο ίδιος ο Κουσελάς με άλλη εγκύλιο και κατήργησε αυτή την αλχημία, ενώ ο Κουσελάς έφυγε από το υπουργείο Οικονομικών, η ΕΛΣΤΑΤ συνεχίζει (φυσικά με εντολή του υπουργού Οικονομικών) να χρησιμοποιεί την ίδια αλχημία. Γιατί βιολεύει τον υπουργό Οικονομικών και την κυβέρνηση να εμφανίζουν μεγάλο ποσοστό αύξησης των εξαγωγών.

Με την αλχημία αυτή του Δ. Κουσελά ασχολήθηκαμε στο παρελθόν με πολλά και πολύ αναλυτικά σημειώματα. Ετσι, δε θ' ασχοληθόμενό μόνο με αυτά τα μαϊμουδίσματα, αλλά θα συνεχίσουμε στο σχόλιό μας αυτό με τις εξαγωγές των αγροτικών προϊόντων και τον ελειμματικό χαρακτήρα του εμπορικού ισο-

Στρατηγική επιλογή του ευρωπαϊκού κεφαλαίου το χτύπημα της αγροτικής παραγωγής

Ζυγίου αγροτικών προϊόντων στην Ελλάδα. Δεν είναι, βέβαια, η πρώτη φορά που ασχολούμαστε με το εμπορικό ισοζύγιο των αγροτικών προϊόντων στην Ελλάδα και με τις αιτίες για τις οποίες συρρικνώθηκε η αγροτική παραγωγή (και όχι μόνο).

Η Ελλάδα εντόχθηκε στην ΕΕ (ΕΟΚ τότε) τον Ιούνη του 1981. Μέχρι τότε είχε πλεονομοποικό εμπορικό ισοζύγιο αγροτικών προϊόντων τόσο με τις χώρες της ΕΕ όσο και με τις χώρες του λεγόμενου τρίτου κόσμου. Μετά αρχισει η αντίστροφη μέτρηση και από πλεονασματική η Ελλάδα αρχισει να γίνεται ελειμματική στο εμπορικό ισοζύγιο αγροτικών προϊόντων. Το ετήσιο εμπορικό έλλειμμα φούσκων και το Νοέμβρη του 2007 έφτασε στα 3 δισ. ευρώ. Από το 2009 το εμπορικό έλλειμμα αρχισει να μειώνεται, γιατί απλούστατα αρχισαν να μειώνονται δραστικά οι εξαγωγές, λόγω της βαθιάς καπιταλιστικής ύφεσης και όχι γιατί αισθήθηκαν οι εξαγωγές αγροτικών προϊόντων.

Τόσο το γαλλικό και γερμανικό κεφαλαίο, που χαράσσουν την πολιτική των κρατών της ΕΕ, όσο και το κεφαλαίο των λεγόμενων βόρειων χωρών βγάζει τεράστια κέρδη από τις μεγάλες εξαγωγές αγροτικών προϊόντων (και όχι μόνο) στην Ελλάδα. Βγάζουν τεράστια κέρδη από την πτώηση των αγροτικών προϊόντων, γιατί τα πουλάνε σε τιμές πολύ ψηλότερες από τις διεθνείς. Φυσικά, το κεφαλαίο των μεγάλων καπιταλιστικών χωρών βγάζει τεράστια κέρδη και από άλλες πηγές, εκμεταλλεύμενο το γεγονός ότι αυτό καθορίζει τις πολιτικές των λεγόμενων θεσμικών οργάνων της ΕΕ.

Γ' αυτό, όταν κάνουμε ισολογισμό των εκρών και εισροών από την ελληνική οικονομία προς τον κοινωνικό προϋπολογισμό και τους προϋπολογισμούς των κρατών μελών της ΕΕ, θα πρέπει να συνυπολογίζουμε και αυτούς τους παράγοντες. Αν τους συνυπολογίσουμε, θα διαπιστώσουμε ότι η Ελλάδα και ο σκληρά εργαζόμενος ελληνικός λαός βγαίνουν χαμένοι. Φυσικά, οι κυβερνήσεις, μπλε και πράσινες, και οι αβανταδόροι τους κάνουν μονόπλευρη λογιστική προσέγγιση. Αποκρύπτουν τα δισεκατομμύρια ευρώ που παίρνει το κεφαλαίο των ευρωπαϊκών κρατών από τον ελληνικό λαό, μέσω του εμπορικού ισοζυγίου.

Υπάρχει περίπτωση αναστροφής;

Καταρχάς, απαντάμε κατηγορηματικά, ότι τέτοια περίπτωση δεν υπάρχει. Και δεν υπάρχει, γιατί στρατηγική επιλογή του γαλλογερμανικού κεφαλαίου είναι η συρρικνωση της αγροτικής παραγωγής στην ΕΕ. Στρατηγική επιλογή που επιπλέχτηκε για την προώθηση των γενικότερων συμφερόντων του γερμανικού και του γαλλικού κεφαλαίου στις χώρες του λεγόμενου τρίτου κόσμου. Ας γίνουμε πιο συγκεκριμένοι.

Μέχρι τα τέλη της δεκαετίας του '80, το μεγάλο κεφαλαίο των ευρωπαϊκών κρατών επεδίωκε και συνάφια βοηθούσε στην ανάπτυξη της αγροτικής παραγωγής στην ΕΕ. Αυτό συνέβαινε πρώτων γιατί πολλά από τα αγροτικά προϊόντα είναι πρώτη ώλη για τη μεγάλη ευρωπαϊκή βιομηχανία. Δεύτερον, γιατί θέ-

λει να παραμένει σχετικά χαμηλά η τιμή της εργατικής δύναμης. Και για να συμβεί αυτό θελει να ζουν κοντά στις μεγάλες βιομηχανικές πόλεις εργατοσυργάτες που δουλεύουν στις φάμπτρικες και ταυτόχρονα στο δικό τους χωράφι. Τρίτον, γιατί αικόμη τότε το μεγάλο ευρωπαϊκό κεφαλαίο, στον ανταγωνισμό με το αμερικανικό κεφαλαίο, δεν είχε ενισχύσει τις θέσεις του στις χώρες του λεγόμενου τρίτου κόσμου.

Οταν όμως άρχισε σιγά-σιγά να ενισχύει τις θέσεις του, άρχισε βαθιμαίαν' ανοίγει τις αγορές των κρατών της ΕΕ στις εισαγωγές αγροτικών προϊόντων και βαθιμαίανα καταργει τις ποσοστώσεις και τους δασμούς. Για τους λόγους αυτούς, τα λεγόμενα θεσμικά όργανα της ΕΕ έπαιρναν αποφάσεις στα πλαίσια της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής (ΚΑΠ), με τις οποίες ενίσχυαν και τις τιμές των αγροτικών προϊόντων.

Από τις αρχές, όμως, της δεκαετίας του '90 αλλάζουν αρκετά πράγματα, που οδηγούν στην αλλαγή προσανατολισμού του μεγάλου κεφαλαίου της ΕΕ και ιδιαίτερα του γαλλογερμανικού, που καθορίζει τις εξελίξεις στην ΕΕ. Ποια πράγματα αλλαζαν;

Πρώτον, ολοκληρώθηκε ο κύκλος της πτώσης των χωρών του παλινορθωμένου καπιταλισμού. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα να γιγαντωθεί το μεταναστευτικό ρεύμα από τις χώρες αυτές και έτσι οι χώρες της ΕΕ να εξασφαλίσουν φτηνή εργατική δύναμη. Ετσι, δεν είχαν πια ανάγκη τους ευρωπαίους ερταστοσυργάτες και την αγροτική τους παραγωγή και παραπέρα την ευρωπαϊκή αγροτική παραγωγή στην έκτα-

ση που υπήρχε τις προηγούμενες δεκαετίες.

Δεύτερον, ο γαλλογερμανικός άξονας πέτυχε να ενισχύσει προς το συμφέρον του τις θέσεις της ΕΕ στις χώρες του λεγόμενου τρίτου κόσμου. Για να επιτευχθεί αυτό έπρεπε, ως δέλεαρ, ν' ανοίξει η ΕΕ τις αγορές της στα αγροτικά προϊόντα των χωρών του λεγόμενου τρίτου κόσμου, μέσω της προοδευτικής μείωσης των δασμών και της αύξησης των ποσοστώσεων. Ετσι, φτάσαμε πια στην πλήρη κατάρρηση των δασμών και στην ελεύθερη είσοδο βασικών αγροτικών προϊόντων.

Την ίδια αυτή περίοδο (1990-2010) και ιδιαίτερα την υποπερίοδο 1990-2000, τα λεγόμενα θεσμικά όργανα της ΕΕ «ανακαλύπτουν» ότι ο όγκος της αγροτικής παραγωγής είναι πολύ μεγάλος για τις ανάγκες της ευρωπαϊκής βιομηχανίας, ότι οι τιμές των αγροτικών προϊόντων είναι πολύ φηλές, ότι ο κοινοτικός προϋπολογισμός είναι πολύ μεγάλος και ότι πρέπει να καταργηθεί η ενίσχυση στις τιμές των αγροτικών προϊόντων. Ετσι, βαθιμαίανα καταργούν την ενίσχυση στις τιμές των αγροτικών προϊόντων και περνούν σε πολιτική ενίσχυσης των αγροτών προϊόντων.

Ετσι, ευρωπαϊκή βιομηχανία εξασφαλίζει μεγάλες ποσότητες φτηνών αγροτικών προϊόντων από τις τρίτες χώρες και έχουμε το φαινόμενο ν' αυξάνονται οι εισαγωγές αγροτικών προϊόντων στην ΕΕ. Οι επιπτώσεις στην Ελλάδα, όπως ήταν επόμενο, είναι πιο δραματικές, τόσο για το εμπορικό ισοζύγιο των αγροτικών προϊόντων όσο και για τη φτωχολογία του χωριού.

Δεν υπάρχει, λοιπόν, περίπτωση ν' αναστραφει το κλίμα στο εμπορικό ισοζύγιο των αγροτικών προϊόντων και πολύ περισσότερο να συμβάλλει αυτό στη μείωση της καπιταλιστικής ύφεσης.

Γεράσιμος Λιόντος

Σταθερά στο στόχαστρο κύριες και επικουρικές συντάξεις

βάση για τις συνεχείς ανατροπές υπάρχει ήδη στο Μνημόνιο και θα επαναληφθεί στο δεύτερο Μνημόνιο που ήδη ετοιμάζουν τα επιτελεία της τρόικας. Απλά, οι προβολές στο μέλλον θα γίνουν πιο αυστηρές (αφού δεν βγήκε το πρόγραμμα του πρώτου Μνημονίου) και θα οδηγήσουν σε νέες αντισφαλιστικές ανατροπές μάλλον μέσα στο 2012.

Εχοντας κατά νου αυτές τις βασικές παραμέτρους του θέματος, θα κρίνουμε ως εντελ

ANTIKYΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες έντεκα και τζάμπα φασαρία
Αναζητείται έξοδος απ' την προϊστορία...

«Απατεώνες του κοινού ποινικού δικαίου, υπάλληλοι των τοκογλύφων, ξεπουλητάδες, αγοραίοι πολιτικάντρες, μεταποιητές ιδεών, ελπίδων και αγώνων, κηφήνες, πλασιέ λεσχών, σίκων και άλλων συναφών επεξεργαστηρίων δουλείας, κουτοπόνηροι, ψευδομεγαλοσυνδικαλισταράδες, καλοταΐσμενοι μεσάζοντες, μπουκωμένοι διανοητές, μισθωμένοι δημοσιογραφούντες, ντοπαρισμένοι μισθοφόροι, παλαμακιστές οπαδοί με το αζημίωτο, δρασίμια κουκουλοφόροι, κρανοφόροι σαδομαζοχιστές. Μια μπάσταρδη γενιά φιδιού, εδνικοί σκουπιδιαραίοι, όπως τους ονόμαζε ο Ντίκενς». Χρησιμοποίησα μια λαμπρή εισαγωγή μιας λαμπρής συντρόφισσας καπετάνισσας του Αιγαίου, που το κανόνι της ακούμε παρήγορα να βροντά από την Κάλυμνο. Κι αυτό για να επισημάνω τους παραπάνω και να τους στείλω σιωπηλές ευχές [F χέσ], με την ευκαιρία του αποχαιρετισμού άλλου ενός εδνοσωτήριου έτους. Μπορεί ακόμα και ο κατιμάς απ' αυτούς να βγήκε στον αφρό και να ενδύθηκε κυβερνητικό μανδύα, μπορεί να αισθάνονται τη μάχη να κερδίζεται από μέρους τους, μα δεν τελειώσαμε. Και το ξέρουν καλά, γι' αυτό άλλωστε βγήκε και ο κατιμάς που λέγαμε στον αφρό. Αυτό πάντα σηματοδοτούσε τον πανικό τους και οριθετούσε την τελευταία πράξη του δράματος...

Καλά Χρεωστούγεννα

«Οι ερπύστριες άφησαν τα ίχνη τους παντού / ψέματα πάλι λένε οι κεραίες / για να τελέψουν οι έμποροι του αίματος / και πάλι φέτος τις δουλειές» [Ναζήμ Χικρέτ - «Τα ποιήματα των 9-10 μ.μ.»].

Ημέρα που ανακοινώθηκαν δύο ιστορικές δικαιοσύνες αποφάσεις τη 30η Δεκεμβρίου. Το 1966 έβγαινε η απόφαση της δίκης Λαμπράκη που τιμωρούσε «σκληρά» τους Κοτζαμάνη (έντεκα χρόνια!) και Εμμανουηλίδη (οχτώμισι χρόνια) και ακόμα πιο «σκληρά» μερικούς ένστολους... Την ίδια μέρα του 1975, εκδιδόταν η απόφαση της δίκης για τα γεγονότα του Πολυτεχνείου. Με καταδικαστική απόφαση σχεδόν για το σύνολο των κατηγορούμενων, η νεογέννητη «καλύτερη δημοκρατία που είχαμε ποτέ» προσπάθησε να πείσει για το αληθές του προσωπείου της: Εφτά φορές ισόβια στον Ιωαννίδη, τρεις φορές ισόβια στον Βαρνάβα, ισόβια στον Νετριτή, από 25 χρόνια στους Παπαδόπουλο, Λυμπέρη, Ζαγοριανάκο, Μαυροειδή, Καραγιάνη και δέκα χρόνια στο Σταυράκη. Σε μικρότερες ποινές καταδικάστηκαν οι Ρουφογάλης, Κατσούλης, Μπουκλάκος, Γιοβάνης, Γουνελάς, Καλύβας, Ραφαηλάκης, Καραδήμος, Πίμπας και Νηστικάκης, ενώ αδωνάθηκαν και δώδεκα κατηγορούμενοι. Και ζήτησαμε εμείς «καλά» και κάποιοι καλύτερα...

«Η συνεχής ανατροπή της παραγωγής, ο αδιάκοπος κλονισμός όλων των κοινωνικών καταστάσεων, η αιώνια αιβεβαιότητα και κίνηση διακρίνουν την αστική εποχή από όλες τις προηγούμενες. Η αστική τάξη όλο και περισσότερο καταργεί τον κατακερματισμό των μέσων παραγωγής, της ιδιοκτησίας και του πληθυσμού. Συσσώρευσε τον πληθυσμό, συγκεντρωποίσε τα μέσα παραγωγής και συγκέντρωσε την ιδιοκτησία σε λιγοστά χέρια. Η αναγκαία συνέπεια ήταν ο πολιτικός συγκεντρωτισμός» [Karl Marx - Friedrich Engels - «Κομμουνιστικό μανιφέστο»].

Ας μην ασχοληθούμε καλύτερα με τη δημοσιοποίηση των στοιχείων για το «έσχες» των πολιτικών [το «πόδεν» μόνο ως ανέδοτο ακούγεται πια]. Ούτε με τους έντεκα βολευτές που πιδανόν φυγάδευσαν ογκώδεις καταδέσεις ούτε με τον πιο πλούσιο αρχηγό [Καρατζαφέρη] ούτε με τους φτωχότερους [Αλέκα, Αλέξη]. Ούτε με την δύσμοιρη Αντα Παπανδρέου που έχει μόλις δύο χιλιάρια ετήσιο εισόδημα ούτε καν με την «ανειλικρινή» δήλωση του ειλικρινούς και πάλι ποτέ κραταιού αγωνιστή και ογκόλιδου Ακή.

«Η Κίρκη για πάντα, χωρίς γυρισμό, την κοινότητα μετέτρεψε σε γουρούνια. Πάνε τώρα όλοι. Παιδικοί αγαπημένοι μου φίλοι, σύντροφοι, όλοι, έρωτες, γονείς, συγγενείς...» [Κατερίνα Γώγου - «Με λένε Οδύσσεια»].

Μέσα στα σπίτια ξεφυτώνουν δέντρα, σε αντίθεση με τον υπόλοιπο χρόνο που μέσα στα δέντρα ξεφυτώνουν σπίτια [έγιναν και μπόλικοι νόμοι για τις δασικές εκτάσεις]. Σήμερα παραμονή και από αύριο ξανά υπομονή... Μαύρα Χριστούγεννα κι ένας ακόμα πιο μαύρος χρόνος περιμένουν τους εργαζόμενους και τους άνεργους, τα πάλαι ποτέ... «περήφανα νιάτα και τιμημένα γηρατεία» που έλεγε και ο μεσαίος μιας τριάδας που πρωταγωνίστησε για έναν αιώνα.

Τρεμόπαιχε για λίγο και κάηκε η αντίσταση μιας ηλεκτρικής δερμάτρας που έχω στην παράγκα. Πριν κοιμηθώ, εμβάθυνα στο προειδοποιητικό τρεμόπαιχμα και αντελήθηκαν ότι επρόκειτο για μήνυμα αντίστασης! Ναι, διασκεδάζουμε την ανημορία μας. Τι ανιάρος αυτός ο αναίματος και απιμώρητος δάνατος των ετών! Ειδικά όταν τα βλέπεις να ποδοβιολίνων εναντίον σου, απειλώντας να σε καταπίσουν... Λοιπόν, φέτος -που αμφιβάλλω ακόμα κι αν οι βασιλόπιτες διέχουν νόμισμα μέσα, αν και πρωσωπικώς εχέαδην δεν έχει ευχές, γιατί δ' ακουστούν παράξενα αν όχι αστεία. Μονάχα καλή ανάμυση τον Γενάρη... Α, και καλότοχο το 2012 που στα κεφαλαία του υπολογιστή είναι @!@ και σε δραχμές 684.000 και κάτι ψιλά. Κοκκινοσκουφίτσα

Aπαντώντας σε επερώτηση των βουλευτών του Περισσού στη Βουλή για θέματα Παιδείας, η Διαμαντοπούλου είπε το έξις χαρακτηριστικό: «Όπως ξέρετε η απόφαση για τον θεσμό της εφεδρείας ήταν μία πολιτική που εφαρμόστηκε πρώτη φορά και είχε περισσότερο συμβολικό, παρά δημοσιονομικό χαρακτήρα. Είναι σαφές - για να μιλήσω και για την Εκπαίδευση - ότι ο θεσμός της εφεδρείας με τη μορφή που έγινε έκλεισε τον κύκλο του και ότι οι όποιες αλλαγές στην ορθολογική διαχείριση της πρέπει πια να γίνονται βάσει αξιολόγησης».

Τι ομολόγησε, δηλαδή, η υπουργός Παιδείας; Πρώτον, ότι στόχος της εφεδρείας δεν ήταν να «προσυνταξιοδοτήθουν» 30.000 δημόσιοι υπάλληλοι, όπως μας είχε πάρει τα μυαλά η κυβερνητική προπαγάνδα, αλλά να σπάσει στην πράξη το συνταγματικό κώλυμα της απόλυτης δημοσίων υπαλλήλων. Εκεί παραπέμπει η έκφραση που χρησιμοποιήθηκε περί «συμβολικού χαρακτήρα» της εφεδρείας. Η Διαμαντοπούλου είπε κάτι που από την πρώτη στιγμή υπεράσπισε η «Κόντρα». Οτι ήταν αδύνατο να βρεθούν 30.000 δημόσιοι υπάλληλοι με τις προϋποθέσεις που έβαζε η εφαρμογή της εφεδρείας (εμείς απλώς κάνωμε κάποιους πολύ απλούς υπολογισμούς) και αυτό το γνώριζαν καλά στην κυβέρνηση. Ο στόχος ήταν να σπάσει το «ταμπού» της απόλυτης υπαλλήλων στο δημόσιο, για να αρχίσει συνέχεια να ξηλώνεται το πουλόβερ.

Δεύτερον, ότι οι προϋποθέσεις της νέας μορφής «εφεδρείας» θα εφαρμοστούν στο μέλλον και στην εκπαίδευση. Μοχλός για την απόλυτη δημοσίων εκπαίδευση κάτιον θα είναι πια η «αξιολόγηση», δηλαδή η επιστροφή του επιθεωρητισμού. Το πρώτο στάδιο, η λεγόμενη «αυτοαξιολόγηση», έκανε τον κύκλο της στο «προαριθμητικό» και «πειραματικό» στάδιο και τώρα έπειται η συνέχεια.

Η Διαμαντοπούλου, όμως, μιλήσε και για την ανάγκη των «διαφρωτικών» αλλαγών στην εκπαίδευση, ώστε να μην μας προλαβαίνουν τα γεγονότα και λύνουμε τα προβλήματα «απλά με περικοπές». Ποιες είναι αυτές οι «διαφρωτικές αλλαγές»; Φυσικά η αναπλήρωση των 20.000 συνταξιοδοτηθέντων εκπαιδευτικών με μόλις 600 προσλήψεις μόνιμων, η κατάργηση οργανικών θέσεων, η πλήρωση των κενών με το σταγονόμετρο και με αναπληρωτές εκπαιδευτικούς και αναπληρωτές μειωμένου ωραρίου, η δημιουργία του εκπαιδευτικού-μπαλαντέρ που κινείται ανάμεσα σε πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση, η ανάθεση δεύτερης ειδικότητας, το σίριαλ των συγχωνεύσεων-καταργήσεων σχολικών μονάδων, οι καταργήσεις Οργανισμών (όπως π.χ. είναι η κατάργηση του Οργανισμού Εκδόσεως Διδακτικών Βιβλίων, που προκάλεσε φέτος το γενικό μπάχαλο με τα βιβλία και αποτελεί προάγγελο, σε συνδυασμό με το «Ψηφιακό σχολείο, της πλήρους κατάργησης των δωρεάν σχολικών βιβλίων, η ανάθεση της φοιτητι-

κής μέριμνας -στέγαση, σίτιση, συγγράμματα- στα Πανεπιστήμια, που ήδη ασφυκτιούν οικονομικά, κ.λπ.), η ισοπέδωση του δημόσιου Πανεπιστημίου, η «σχέση με την παραγωγή και την οικονομία», δηλαδή ο απόλυτος έλεγχος του κεφαλαίου πάνω στην εκπαίδευση και η ιδιωτικοποίηση πλήθους πλευρών του δημόσιου εκπαιδευτικού συστήματος, κ.λπ.

Η υπουργός Παιδείας ομολόγησε επίσης με θράσος, ως ξένη, ως απλή παρατηρήτρια αυτής της άγριας πολιτικής, που έχει εξαφανίσει κάθε «κοινωνική δαπάνη», ότι πέρυσι και φέτος το υπουργείο Παιδείας έχει «το μικρότερο προϋπολογισμό». «Είναι πολύ λίγοι οι πόροι και με αυτούς πρέπει να πετεύχουμε το μέγιστο δυνατότητας αποτέλεσμα. Πρώτον να εξαντλήσουμε όλα τα περιθώρια για να αντιμετωπίσουμε σπατάλες με τις απαραίτητες αναδιαρθρώσεις και δεύτερον να επικεντρώσουμε τους πόρους εκεί που χρειάζεται», δήλωσε. Δηλαδή, απαρέγκλιτος όρος είναι η εφαρμογή των «διαφρωτικών αλλαγών», ενώ οι ελάχι

Η Διαμαντοπούλου απειλεί, ο νόμος δεν περπατάει

Μεγάλη ταραχή έπιασε η Διφράσου Άννα, αλλά και οι «πρόθυμοι» που προσέτρεξαν (είναι αλήθεια ότι ακόμη είναι «σταγονίδια» στο σώμα των πανεπιστημιακών καθηγητών) να στελεχώσουν τις διορισμένες από την ίδια εφορευτικές επιτροπές, με το κλίμα της γενικευμένης αντίστασης, που σε κάποιες περιπτώσεις πήρε και τη μορφή έμπρακτης λαϊκής αντιβίας ενάντια στα τσιράκια του υπουργείου, τους «πρόθυμους» (π.χ. στα Πανεπιστήμια Αιγαίου και Πατρών κυκλοφόρησε ακρίσια με καταζητούμενους τα διορισμένα μέλη της εφορευτικής επιτροπής, στην Κρήτη ο γνωστός Γρυποπολάκης δέχτηκε αβγά, κ.λπ.).

Και οι μεν «πρόθυμοι» έσπευσαν να το βάλουν στα πόδια (την παραίτησή του υπέβαλε ο διορισμένος και προκλητικός για τα φεύδη του πρόεδρος της εφορευτικής επιτροπής I. Χατζόπουλος στο Πανεπιστήμιο Αιγαίου, όπως καταγγέλλει η πρατανεία του Ιδρύματος), ενώ οι εκλογές αναβλήθηκαν, η δε Διαμαντοπούλου φοβερά εκευρισμένη, απάντησε και πάλι με το μοναδικό τρόπο που ξέρει, την εκτόξευση απειλών. Χαρακτήρισε την «օργανωμένη αντίσταση» στην εφαρμογή του νόμου «ευθεία βολή κατά της Δημοκρατίας» (sic!) και συνέχισε: «Οι εκδηλώσεις ανοιχτής ή συγκεκαλυμμένης βίσις, φαινόμενα τρομοκράτησης και εκφοβισμού, που καταγγέλλονται από μέλη της πανεπιστημιακής κοινότητας και

έχουν στόχο τη μη υλοποίηση της μεταρρύθμισης στην Ανώτατη Εκπαίδευση, δεν θα βρουν την παραφική ανοχή. Θέλω να διαβεβαιώσω την πανεπιστημιακή κοινότητα ότι, ως κατά το Σύνταγμα εποπτεύουσα αρχή και υπεύθυνη για την τήρηση των πανεπιστημιακών νόμων (άρθρο 16 παρ.5), η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας θα πράξει το παν για την εφαρμογή του νέου νόμου, τον οποίο –υπενθυμίζεται, η Βουλή των Ελλήνων ψήφισε με συντριπτική πλειοψηφία μόλις προτριμήνου. Γ' αυτό θα λάβει κάθε αναγκαίο μέτρο για το σεβασμό της νομιμότητας και τη λογοδοσία δύσων αυθαιρέτως την αφισθητούν».

Βέβαια, ως τώρα το υπουργείο δεν έχει να επιδείξει έργο στην εφαρμογή του νόμου, ο οποίος κολλάει στην εκλογή των Συμβουλίων διοικησης (σ.σ. το Συμβούλιο εκλέγει στην ουσία τον πρύτανη, καταρτίζει τον Οργανισμό, τον εσωτερικό Κανονισμό, κ.λπ.). Γ' αυτό και πανηγυρίζει επειδή πέτυχε να γίνουν εκλογές ως τώρα σε δυο ΤΕΙ της κωλοπετενίτσας, σε αυτά των Σερρών και της Κολαμάτας (με τη συντεχνία των εκπαιδευτικών ΤΕΙ, το υπουργείο Παιδείας έχει ιστορικούς δεσμούς από την εποχή του Κακλαμάνη).

Από την άλλη, με την απειλή του κλεισμάτος της στροφήγας της χρηματοδότησης πάνω από τα κεφάλια τους, αλλά και βλέποντας ότι η κατάσταση ξεφεύγει καμιά φορά από τον έλεγχο της «νομιμής σελίδα μιας συνολικής άρ-

μότητας» από «θερμόσαιμους» φοιτητές, λόγω της σκληρής απαίτησης της Διαμαντοπούλου να εφαρμοστεί ο νόμος, οι πρυτάνεις του Πανεπιστήμιου της Αθήνας και του Μετσόβειου Πολυτεχνείου έστειλαν επιστολή στον Παπαδήμο, ζητώντας του να παρέμβει. Μάλιστα! Ο Παπαδήμος, ο εκφραστής των συμφερόντων του χρηματιστικού κεφαλαίου, σε δόλους τους τομείς, της Παιδείας συμπεριλαμβανομένης, επειδή τυχχάνει να είναι και καθηγητής, καλείται να εκτονώσει την κατάσταση διότι ελλοχεύει ο κίνδυνος «της αλόγιστης βίσιας», όπως λένε οι πρυτάνεις, δηλαδή η έμπρακτη έκφραση της λαϊκής αντιβίας απέναντι σ' ένα νόμο και μια πολιτική εξόχως τρομοκρατική, που ιστοπεδώνουν το δημόσιο Πανεπιστήμιο.

Πιάνοντας το νήμα της αντιπαράθεσης, η άμεμπτη και αναμάρτητη Διαμαντοπούλου κατηγόρησε τους πρυτάνεις, που αρνήθηκαν να υπογράψουν τις διαπιστωτικές πράξεις, ως εξουσιολάγνους και προσκολημμένους σε πελατειακές σχέσεις. Στο πλευρό της υπουργού Παιδείας έσπευσαν οι γνωστοί σφρουγγοκάλαριοι της Δημοκρατικής Αριστεράς. Η άλλοτε υφισταμένη της Διαμαντοπούλου στο υπουργείο Παιδείας Μαρία Ρεπούση, καθηγήτρια στο ΑΠΘ και υπεύθυνη του τομέα Παιδείας και έρευνας της ΔημΆρ, με δημόσια αρθρογραφία, κάλεσε τους συναδέλφους της πανεπιστημιακούς «να γυρίσουν τη σελίδα μιας συνολικής άρ-

ησης που είναι αδιέξοδη, να μην πολιορκούν τα πρυτανικά σχήματα ενισχύοντας αικαίδες τάσεις, να πάρουν μέρος στις εκλογές για τα συμβούλια διοίκησης των ιδρυμάτων και να φροντίσουν να είναι νόμιμες και όσο πιο μαζικές γίνεται».

Πάντως, η Σύγκλητος του Πανεπιστήμιου Θεσσαλονίκης άνοιξε διάπλατα το παράθυρο στη διεξαγωγή των εκλογών και την εφαρμογή του νόμου με μια επαίσχυντη απόφαση που έβγαλε (2842/14-12-11), την οποία πήγε στη συνέχεια να καμουφλάρει με αγωνιστικές φαναρέρες ο πρύτανης Μυλόπολος. Η Σύγκλητος αποφάσισε «να ζητήσει από την Οργανωτική Επιτροπή για την ανάδειξη των μελών του Συμβουλίου του Α.Π.Θ. να επανεξετάσει την προθεσμία υποβολής υποψηφιοτήτων για ανάδειξη των εσωτερικών μελών του Συμβουλίου, καθώς η προθεσμία αυτή δε μπορεί παρά να συνδέεται άμεσα με την ημερομηνία διεξαγωγής των εκλογών» και «να συγκροτήσει Επιτροπή για τη διερεύνηση των προβλημάτων του Α.Π.Θ. και των δυσλειτουργιών από την εφαρμογή του Νόμου 4009/2011 με στόχο την υποβολή προτάσεων για τη βελτίωση της κατάστασης».

Κοντολογίς, η αντίθεση των πανεπιστημιακών διοικήσεων στο νόμο-πλαίσιο έχει κοντά ποδάρια, γ' αυτό πρέπει να εγερθεί το φοιτητικό κίνημα.

Σύσσωμη προσφυγή των ΑΕΙ στο ΣτΕ

Σύσσωμα τα πανεπιστημιακά ιδρύματα της χώρας –24 τον αριθμό προσέφυγαν στο Συμβούλιο της Επικρατείας κατά της εφαρμογής των διατάξεων του νόμου για τα ΑΕΙ. Η Διαμαντοπούλου δε βρήκε ούτε έναν σύμμαχο και υπέστη ένα ακόμη στρατηγιστικό ριζικό.

Στο ΣΤΕ κατατέθηκαν το πρώτη της προηγούμενης Δευτέρας δύο αιτήσεις ακυρότητας. Με την πρώτη τα Πανεπιστήμια υποστηρίζουν ότι το νέο εκλογικό σύστημα της ταξινομικής ψήφου προσβάλλει την αρχή της ισοδυναμίας της ψήφου και καθιστά πρακτικά αδύνατο τον έλεγχο από την εφορευτική επιτροπή, καθώς η εξαγωγή των αποτελεσμάτων γίνεται μόνο με τη χρήση ειδικού λογισμικού. Με τη δεύτερη, τα ΑΕΙ θέτουν το θέμα της παραβίασης της συνταγματικής επιταγής της πλήρους αυτοδιοίκησής τους. Χαρακτηριστικά τονίζουν ότι «τα εξωτερικά μέλη του συμ-

διαθέτουν ακαδημαϊκή ιδιότητα και δεν διαθέτουν εκ προοιμίου προσόντα αντίστοιχα με εκείνα των μελών ΔΕΠ των ελληνικών πανεπιστημίων, ούτε συνδέονται με οποιονδήποτε τρόπο με το ακαδημαϊκό έργο που επιτελεί το συγκεκριμένο ιδρυμα. Επίσης υπογραφίζουν ότι «η συμμετοχή των εξωτερικών μελών του συμβουλίου του ΑΕΙ δεν δικαιολογείται από προφανείς λόγους δημοσίου συμφέροντος...».

Τα κότσια του αστικού στρώματος των πανεπιστημιακών, φτάνουν μέχρις εκεί, όμως ανεξάρτητα από την τελική έκβαση των προσφυγών, για την οποία δεν πρέπει να τρέφουμε ελπίδες, σημασία έχει το «μπετέν». Ολες οι διοικήσεις των πανεπιστημίων από τη μια και η Διαμαντοπούλου από την άλλη. Τόσο σημαντική ήταν η μεταρρύθμιση της που δεν μπόρεσε να πιάσει «μπάζα» ούτε σ' ένα τόσο συντηρητικό στρώμα όπως είναι οι διοικούντες τα πανεπιστήμια.

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Σήμερα είμαστε επαιτειακοί, ναι, επετειακοί. Από τις όγγριες μέρες που διάγουμε δεν θα μπορούσαν να λείψουν τα κάλαντα, όπως δεν λείπουν οι προσκυνημένοι από τους θώκους, η καταφυγή στον φασισμό κατά την παρακμή της αστικής τάξης, οι μπάτσοι απ' όπου μαζεύεται κόσμος και οι μύγες από τα σκατά.

Τα κάλαντα είναι παραδοσιακά τραγούδια που ψάλλονται εθιμικά την παραμονή των μεγάλων three σκεφτικών εορτών (Χριστούγεννα, Πρωτοχρονία και Φότα). Οι three σκεφτικές εορτές λέγονται έτσι για ευνόησος λόγους...). Τα όργανα που συνοδεύουν τα κάλαντα είναι το τρίγωνο (Πανοράματος) και ο άσκαυλος (η γκάιντα των αρχαίων, βαρβαριστής σεξιστής ασκαβλος). Είνοτε συμμετέχει κι ένα άλλο όργανο άμα γίνει καμιά φάση, όπως τα Χριστούγεννα του 1989 στο καθόλου sicuro (ιταλιστής Συκούριο...). Αυτοί που τραγουδούν τα κάλαντα ονομάζονται «καλαντιστές» και αυτοί που τα ακούνται ονομάζονται «καλαντιστές» και αυτοί που τα ακούνται αποκαλούνται «καλαντιστές» και αυτοί που τα ακούνται αποκαλούνται «καλαντιστές».

Πρώτος σταθμός τα Χριστούγεννα, μ' ένα κουτοφράγκικο παιδαριώδες σίστημα, το γνωστό –βαρβαριστής– ως «jingle bells». Ας το ακούσουμε από τη μικτή χορωδία του Κινηματος Λεπτομερούς Απολογισμού Μαζικών Αγώνων (Κ.Λ.Α.Μ.Α.):

Ανεργοί και φτωχοί μες στη γειτονιά μαύρα τα Χριστούγεννα κι η πρωτοχρονιά.

Μπάτσοι και γιάπτηδες στο μικρό χωριό και γελάει χαρούμενα το φασταρίδι.

■ 9η συνεδρίαση
Δευτέρα, 19/12/11

Μετά τον «εγώ ειμί η αλήθεια» Παπαθανασάκη, τον τέως τμηματάρχη και νυν υποδιοικητή της ΔΑΕΕΒ (Αντιτρομοκρατικής), σήμερα απολαύσαμε τον... τοπογράφο της ίδιας υπηρεσίας, καθώς και τον χρηματικό της Ασφάλειας, άλλη παρεξηγημένη αυθεντία. Πριν, όμως, φτάσουμε σ' αυτούς, η παρουσία των οποίων κάλυψε το τελευταίο δίωρο της συνεδρίασης, προηγήθηκαν άλλα. Ας τα πάρουμε με τη σειρά.

Στην αρχή της συνεδρίασης έγινε ο σχολιασμός της διήμερης κατάθεσης Παπαθανασάκη από την υπεράσπιση Κάτσενου. Ο Π. Ρουμελιώτης αναφέρθηκε λεπτομερειακά σε όλα τα γεγονότα που κατέθεσε ο Παπαθανασάκης, από τα οποία δεν προκύπτουν για τον Κ. Κάτσενο ούτε καν ενδείξεις. Και πώς προσπάθησε ο Παπαθανασάκης να καλύψει την απουσία και της παραμικρής ένδειξης; Λέγοντας ψευδώς, ότι ο Κάτσενος αρνήθηκε να δώσει αποτυπώματα. Οταν, όμως, ακολούθησαν οι ερωτήσεις, αναγκάστηκε να παραδεχτεί ότι ο Κάτσενος έδωσε αποτυπώματα, αλλά υπήρχε ένα πρόβλημα σε δυο δάχτυλά του, για το οποίο δεν ευθύνεται ο ίδιος. Ο συνήγορος αποκάλυψε ότι το πρόβλημα ήταν μια δερματίτιδα από την οποία έπασχε ο Κάτσενος, για την οποία η μητέρα του έφερε και το σχετικό ιατρικό πιστοποιητικό. Ο Παπαθανασάκης, σημείωσε ο συνήγορος, επικαλέστηκε έναν έωλο ισχυρισμό για να δικαιολογήσει την απόδοση κατηγορίας στον Κάτσενο. Σε κάποια καθεστώτα, κατέληξε ο Π. Ρουμελιώτης, αρκούσε μια ιδιότητα για να σε καταστήσει ένοχο. Στη ναζιστική Γερμανία, αν ήσουν εβραίος. Στη ρατσιστική Νότια Αφρική, αν ήσουν μαύρος. Στη μακαριθική Αμερική, αλλά και στη μετεμφυλιακή Ελλάδα, αν ήσουν κομμουνιστής. Μη φτάσουμε στην εξισωση της ιδιότητας του αντιεξουσιαστή με ενδείξεις για συμμετοχή σε οργανώσεις σαν τον Επαναστατικό Αγώνα. Εκλεισε το σχολιασμό του, διαβάζοντας αποσπάσματα από δημοσίευμα της «Καθημερινής» με τίτλο «Ανατροπή στη δίκη του ΕΑ» και άρθρο της «Ελευθεροτυπίας», που επίσης έκαναν την ίδια προσέγγιση για την κατάθεση Παπαθανασάκη.

Ο Χ. Λαδής συνέχισε από το σημείο που σταμάτησε ο συνάδελφός του, σχολιάζοντας την κατάθεση Παπαθανασάκη από άλλη σκοπιά. Μετά από αυτή την κατάθεση, είπε, φοβήθηκα μήπως ο Κάτσενος μας απευθύνει μομφή για την ένσταση εξαίρεσης του Παπαθανασάκη, με την οποία υπερασπιστούμε το κύρος της Δικαιούνης και όχι το ιδιαίτερο συμφέρον του εντολέα μας, για τον οποίο ο Παπαθανασάκης υπήρξε απαλλακτικός. Χαρακτήρισε τον Παπαθανασάκη ωρολγιακή δικονομική βόμβα, η οποία έσκασε στο δικαστήριο και τα θραύσματά της έπληξαν πολλούς και πολλά. Παραδέχτηκε ευθέως ότι υπήρξε ανακριτικός υπάλληλος και αυτή η παραδοχή έπληξε το κύρος του δικαστήριου. Επί δυο μέρες διέπροτε συνέχως το αδίκημα της ψευδορκίας εκθέτοντας έτοι το δικαστήριο που τον ανέχτηκε. Εξέθεσε και την υπηρεσία του λέγοντας ότι δεν πήρε ούτε ένα έγγραφο από τους προκατόχους του για τον ΕΑ. Η κατάθεση Παπαθανασάκη πρέπει να πεταχτεί στον κάλαθο των αχρήστων ή να του ασκηθεί διώξη για ψευδορκία, όπως προβλέπεται για όποιον κατα-

KONTPA

ΚΤΑΚΤΟ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ

φανώς αρνείται να καταθέσει για τους πληροφοριοδότες του. Ποτέ, όμως, ο Παπαθανασάκης δεν πιέστηκε ν' αναφέρει τα προφανή. Εμάς ως υπεράσπιση Κάτσενου, κατέληξε ο Χ. Λαδίης, μας εξυπηρετεί η κατάθεση Παπαθανασάκη, γιατί απάλλαξε τον εντολέα μας, όμως για λόγους δικονομικής ορθότητας δεν πρέπει στην απόφαση

του δικαστήριου να υπάρξει καμιά αναφορά στο όνομα Παπαθανασάκης. Ας θεωρηθεί μια κηλίδα στη διαδικασία.

Ο Φρ. Βέργαδος σχολίασε ότι η κατάθεση Παπαθανασάκη δεν πρέπει να ληφθεί υπόψη, διότι επικοινώνταν πληροφορίες χωρίς ν' αποκαλύψει τις πτηγές τους, ενώ κατά τα άλλα ακούσαμε απίθανα πρόγματα ως προσωπικές του εκτιμήσεις. Π.χ. ότι οι κατηγορούμενοι τηρούσαν κανόνες συνωμοτικότητας. Και ποιοι ήταν αυτοί; Οτι συμπεριφέρονταν φυσιολογικά!

Ο Βαγγέλης Σταθόπουλος διάβασε τη δική του γραπτή αξιολόγηση, με τη μορφή δήλωσης, την οποία κατέθεσε στα πρακτικά. Δεν είναι η πρώτη φορά που σέρνονται αγωνιστές στα δικαιοστήρια, είπε. Πάντα η εξουσία επεδίωκε την εξόντωση των πολιτικών της αντιπάλων. Στη χούντα έφτανε ένα ψέμα ενός αυτονομικού για να σε στείλει εξορία. Στη δημοκρατία αρκεί ένα ή περισσότερα «δεν θυμάμαι» για να σε στείλει στη φυλακή. Ο Παπαθανασάκης, συνέχισε, με γνώριζε καλά από την περίοδο που ήταν διοικητής του ΑΤ Νίκαιας, όπως γνώριζε και όλη την οικογένειά μου. Μετά το θάνατο του Ποκιστανού μετανάστη μαζί με ένα φρέσκο μου δεχτήκαμε απειλές να σταματήσουμε να κινητοποιούμαστε για την υπόθεση, γιατί θα μας τυλίξει σε μια κόλλα χαρτί. Σκοπίμως προσπάθησε να παρουσιάσει το σπίτι μου σαν περιέργο, ενώ ήταν ένα σπίτι ανοιχτό σε πολύ κόσμο. Με τον ίδιο τρόπο η ατζέντα μου μετατράπηκε σε χαρτάκι επιμελώς κρυμμένο και το αυτοκίνητό μου πάσι στο βουνό, ενώ εγώ είμαι κρυπτούμενος. Η δίωξή μου είναι αυστηρά πολιτική, λόγω της συμμετοχής μου στον αναρχικό χώρο και τους κοινωνικούς αγώνες. Επειδή αρνούμαι να καταδι-

Псевдомістоз

Σχολιασμό έκανε και η Πόλα Ρούπτα, ανοίγοντας παράλληλα ένα άλλο μεγάλο θέμα. Δεν περίμενα τίποτα διαφορετικό από την κατάθεση Παπαθανασάκη, είπε. Δεν περίμενα να τεί πίποτα σοβαρό, όμως αποδείχτηκε ότι το πρόβλημα είναι πιο βαθύ. Ενώ έλεγε συνειδητά χοντρά ψέματα, από την έδρα δεν έγινε τίποτα. Είπε, ότι τόχα η υπηρεσία του δεν παρακολουθεί τους αναρχικούς, ενώ υπάρχει επίσημα ειδικό Τμήμα γι' αυτή τη δουλειά. Ξέροντας οι άνθρωποι ότι παρακολουθούνται, είναι λογικό να ποιάρουν κάποια μέτρα προστασίας κι αυτό για τον Παπαθανασάκη είναι ύποπτο. Οι πάντες στον ευρύτερο αναρχικό-αντιεξουσιαστικό χώρο είναι γι' αυτόν ύποπτοι. Από τα αποτυπώματα που βρέθηκαν στο σπίτι του συντρόφου μας Λάμπτρου Φούντα ξεκίνησε μια βιομηχανία ερευνών, ανακρίσεων, κλητεύσεων. Επειδή δεν είχαν τίποτα για την οργάνωση (αν εμείς δεν είχαμε αναλάβει την

πολιτική ευθύνη, δεν θα υπήρχε απολύτως τίποτα), άνοιξαν ένα κύκλο ερευνών, καλώντας για ανάκριση περίπου 50 συντρόφους από τον αναρχικό-αντιεξουσιαστικό χώρο, αλλά και πάλι δεν βρήκαν τίποτα. Επιχείρησαν την πολιτική απομόνωση εμάς των τριών, επιχείρησαν να κάμψουν τη βούληση γι' αλληλεγγύη.

Μιλάμε για μια υπόθεση που είναι εντελώς στον αέρα. Το μόνο που έκαναν ήταν να προσπαθήσουν να πλήξουν τον αναρχικό χώρο. Κατέληξαν για λόγους ειδικήσης να φέρουν κατηγορούμενη και τη Μαρί Μπεραχά, για να πλήξουν τον Κώστα Γουρνά.

Δεν γνωρίζετε και δεν πρόκειται να μάθετε ποτέ αν στον ΕΑ ήταν 10, 20, 50, πόσοι ήταν. Δεν γνωρίζετε και δεν πρόκειται να μάθετε ποτέ τίποτα για τις ενέργειες της οργάνωσης. Μόνο εικασίες και εκτιμήσεις θα κάνετε για το πόσοι συμμετείχαν σε κάποιες ενέργειες, χωρίς να ξέρετε ποιοι. Για τον ΕΑ είσαστε στο μηδέν. Για μένα τι είπε ο Παπαθανασάκης; Αν εγώ δεν είχα αναλάβει την πολιτική ευθύνη, τι θα ελέγει για μένα; Ήγώ επελέξα για πολιτικούς λόγους ν' αναλάβω την πολιτική ευθύνη, γιατί αυτό θεώρησα χρέος μου προς την οργάνωση και προς το νεκρό σύντροφό μας.

Επιπρόσθετα, αποδείχτηκε η πλήρης σύμφωνη αστυνομίας και δικαστικών αρχών. Στα πιο χοντρά φέματα του Παπαθανασάκη και στα συνεχή «δεν θυμάμαι» δεν είπατε τίποτα. Αυτός, όμως, που τάχι δεν θυμόταν ούτε ενός υφισταμένου του το όνομα, θυμήθηκε να πει, όταν ρωτήθηκε για τη Δερβενίων, ότι εκεί κατοικεί ένας σύντροφος, ο Αγγελετάκης, που δεν έχει καμιά σχέση με την υπόθεση. Γιατί θυμόταν; Γιατί τον παρακολούθισαν. Είναι λογικό να λέει φέματα ο Παπαθανασάκης, αλλά δεν είναι λογικό να τον καλύπτετε έτσι. Αυτό αποδεικνύει ότι λειτουργείτε με πολιτική εντολή και υπάρχει περίπτωση να καταδικαστούν άνθρωποι που δεν έχουν καμιά σχέση κι εμείς να βρεθούμε με εκαποντάδες χρόνια φυλακή στην πλάτη.

Είπε ακόμα ο Παπαθανασάκης ότι εμείς δεν παρακολουθούμασταν. Οχι μόνο παρακολουθούμασταν συνέχως, αλλά κόντευαν και να μας σκοτώσουν. Η Π. Ρούπα διάβασε καταγγελίες του Ν. Μαζιώτη, που είχαν δημοσιευτεί πριν από χρόνια στον Τύπο, όπως τότε που τον έριξαν από τη μηχανή. Σας ξανολέω, συνέχισε, αυτή ήταν η ζωή μας από το 2001 που αποφυλακίστη-

με την παραδοσιακή μουσική στην Ελλάδα, καθώς και στην Κύπρο, όπου έχω γίνει πρόσωπο της παραδοσιακής μουσικής. Το θέμα της αρχαίας μουσικής είναι ένα από τα πιο δύσκολα για μου να το παραδεχτούν οι λαϊκοί φίλοι μου, αλλά η παραδοσιακή μουσική είναι ένα από τα πιο σημαντικά θέματα στην Ελλάδα.

νική συνέντευξη του Μαρκογιαννάκη και μια τηλεοπτική συνέντευξη του στον ΣΚΑΙ, για να μην αμφισβητεί κανένας αυτό το γεγονός. «Δεν το αμφισβητεί κανένας», σχολίασε ο πρόεδρος, σε μια προσπάθεια ν' αποφύγει το αίτημα.

Να προβληθεί το βίντεο, επέμεινε η Π. Ρούπα, για να έκαθαριστεί εδώ πως ή αυτοί επί οχτώ χρόνια δεν έκαναν τίποτα ή εμείς τους κουρελιάσαμε τα μέτρα παρακολούθησης. Και επί ΠΑΣΟΚ και επί ΝΔ εμάς μας παρακολουθούσαν συνεχώς. Αναλάβθηκε την πολιτική ευθύνη και πάλι δεν έχουν τίποτα, δεν ξέρουν ούτε πόσοι ήταν στην οργάνωση.

Στη συνέχεια έγινε ένας εκτενής διάλογος ανάμεσα στην Π. Ρούπα και τους συνηγόρους Δ. Βαγιανού και Σπ. Φυτράκη, από τη μια, τον πρόεδρο και τον εισαγγελέα, από την άλλη. Τα επιχειρήματα Ρούπα-Βαγιανού-Φυτράκη ήταν σαφή και συγκεκριμένα. Σ' αυτή τη φάση της διαδικασίας πρέπει να εξεταστεί ο Μαρκογιαννάκης και όχι μετά, όταν θα έχουν παρελάσει όλοι οι άσχετοι μάρτυρες που δεν έχουν να πουν τίποτα. Ο Παπαθανασάκης, γνωρίζοντας ότι οι αναρχικοί δεν εφαρμόζουν ένα ιεραρχικό μοντέλο αλλά οριζόντιες διαδικασίες, μίλησε για «κεντρικό ρόλο». Για να ερευνήσουμε, λοιπόν, αυτόν τον «κεντρικό ρόλο», θα πρέπει να κοιτάξουμε το παρελθόν. Να κοιτάξουμε αυτόν τον ογκωδέστατο φάκελο. Ο Μαρκογιαννάκης λέει ότι δεν πιστεύει πως είχε κεντρικό ρόλο ο Μαζιώτης. Οχι να ψάχνετε να μας προσάψετε την αρχηγία κι από εκεί την ημική αυτουργία για όλες τις ενέργειες, σημείωσε με έμφαση η Π. Ρούπα.

Ο πρόεδρος στην αρχή ήταν αμήχανος, χωρίς να μπορεί να βρει έναν αντεπιχείρημα. Εφτασε στο σημείο να πει, ότι ο ίδιος δεν αφιερώθητει αυτά που λέγονται για τον Μαρκογιαννάκη, διότι και ο ίδιος ιδιωτικά τον έχει ακούσει. Πρότεινε, λοιπόν, να θεωρηθούν δεδομένες, αλλά να μην ακουστούν οι συνεντεύξεις του! Ο εισαγγελέας βρήκε τη λύση: να απομαγνητοφωνηθούν οι συνεντεύξεις Μαρκογιανάκη, να μην προβληθούν όμως τα βίντεο, για να μη γίνει θέατρο η δίκη. Εύστοχα η Π. Ρούπα του ανταπάντησε, ότι στη δίκη της Συνωμοσίας Πυρήνων της Φωτιάς, παρά την αντίθεση των συνηγόρων, έτσι-ζαν βίντεο και έδειχναν φωτογραφίες από προσωπικές στιγμές των κατηγορούμενων, που δεν είχαν καμιά σχέση με την υπόθεση.

Ο μόνος λόγος απόρριψης του αιτήματος, σημείωσε ο Ν. Μαζιώτης, είναι για να μη καταδειχθεί η ξεφτίλα του κρατικού μηχανισμού. Η ΔΑΕΕΒ έκανε καταστολή και μέσω ρουφιάνων δημοσιογράφων που έγραφαν διάφοροι και ανέφεραν και το όνομά μου. Εγώ επιτί Βουλγαράκη-Μαρκογιαννάκη υποδεικνύμον ως μέλος του ΕΑ. Τιμή μας και καμάρι μας οι 16 ενέργειες της οργάνωσης, όμως εσείς πρέπει ν' αποδείξετε αν ήμασταν σ' αυτές. Πρακτικά, αν δεχτούμε αυτά που λέει ο Μαρκογιαννάκης, έκλεισε τη συζήτηση η Π.

Ρούπα, η κατηγορία θα είναι μόνο συμμετοχή. Εψαξαν, έψαξαν, γ' αυτό τελείωσε και το 18μηνο, ολλά δεν βρήκαν τίποτα.

Μετά από διακοπή, το δικαστήριο ανακοίνωσε μια ακόμα παρελκυστική

απόφαση: επιφυλάσσεται για την κλήτευση του Μαρκογιανάκη, αλλά μπορούν οι κατηγορούμενοι να φέρουν απομονωτικοφωνημένες τις συνεντεύξεις του.

Απελθέτω απ' εμού...

Μετά την απόφαση για τον Μαρκογιανάκη, η υπεράσπιση Κάτσενου υπέβαλε ένα σημαντικό αίτημα. Ζήτησε ν' αποφασίσει το δικαστήριο την άρση της κράτησης του Κ. Κάτσενου και την αντικατάστασή της με περιοριστικούς όρους. Το αίτημα έχει δυο πλευρές. Μια τυπική, που αφορά το γράμμα του νόμου, και μια ουσιαστική, που αφορά το πνεύμα του νόμου. Το πνεύμα του νόμου λέει, ότι η συγκεκριμένη σύνθεση μπορεί καλύτερα από οποιαδήποτε άλλη να κρίνει το αίτημα για άρση της κράτησης του Κάτσενου, γιατί γνωρίζει τη δικογραφία, έχει δει τον Κάτσενο επί δυόμιση σχεδόν μήνες και επομένως τον γνωρίζει και προσωπικά, ενώ πλέον έχει και την κατάθεση Παπαθανασάκη που έχει εξαλείψει κάθε ιδέα ένδειξης σε βάρος του Κάτσενου. Ενα συμβούλιο εφετών είναι ένα ομοιόβαθμο όργανο, το οποίο όμως δεν έχει όλα τα παραπάνω πλεονεκτήματα. Εκτός αυτών, έτσι διευκολύνεται και η οικονομία της δίκης, διότι δεν θα χρειαστεί να φύγει η ογκωδέστατη δικογραφία για το συμβούλιο και να διακοπεί στο μεταξύ η δίκη μέχρι να επανέλθει η δικογραφία. Γιατί –όπως σημειώσαν οι Π. Ρουμελιώτης και Χ. Λαδής – δεν μπορούν να διανοθούν ότι στο συμβούλιο δεν θα πάει το σύνολο της δικογραφίας, αλλά θα πάει μόνο το βούλευμα και το διαβιβαστικό της Ασφάλειας.

Σε ό,τι αιφορά το γράμμα του νόμου, οι συνήγοροι προσέφεραν νομική βάση στο δικαστήριο, να εφαρμόσει κατ' αναλογίαν το άρθρο 291 παρ. 1 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, το οποίο προβλέπει ότι το δικαστήριο μπορεί να διατάξει την άρση της κράτησης σε περίπτωση αναβολής της δίκης. Σκεφτείτε το πνεύμα του νομοθέτη και αποφασίστε αυτό να εφαρμοστεί και για τη διακοπή, διότι περιπτώσεις σαν αυτές του Κάτσενου είναι οπτανιότατες και γι' αυτό δεν υπάρχει αναφορά και σε διακοπή, υποστήριξαν οι συνήγοροι. Παρατήρησαν, δε, απαντώντας και σε σχετική ερώτηση του προεδρού, ότι δεν υπάρχει καμιά νομολογία γι' αυτό το θέμα. Ούτε θετική ούτε αρνητική.

Ο εισαγγελέας, ξεφυλλίζοντας τρόχιερα τον Κώδικα πάνω στην έδρα, την ώρα που επιχειρηματολογούσαν οι συνήγοροι, τους οποίους μάλλον δεν άκουγε, πρότεινε αμέσως και εντελώς τηλεγραφικά να απορριφθεί το αίτημα, επικαλούμενος το γράμμα του νόμου με την πιο στενή έννοια που μπορεί να υπάρξει. Ο Κώδικας, είπε, δεν μιλάει για περιπτώσεις διακοπής της δίκης. Γ' αυτές τις υποθέσεις αρμόδιο είναι πάντοτε το συμβούλιο, γ' αυτό και το δικαστήριο πρέπει να δηλώσει αναρμόδιο και να μη μπει στην ουσία του αιτήματος.

Δευτερολογώντας οι συνήγοροι ζήτησαν από το δικαστήριο να δει τη ratio, την αιτιολογική βάση του νόμου, αυτό που εμείς ονομάζαμε πτνέυμα του νόμου. Ο εισαγγελέας παρουσίασε μια απλή γραφματική επανάληψη της δι-

κονομικής διάταξης, αγνώντας την αιτιολογική της βάση. Και επιτέλους, το δικαστήριο πρέπει να έχει το θάρρος να νομολογήσει και όχι να πει «απελθέτω απ' εμού το ποτήριον τούτο».

Το συγκεκριμένο δικαστήριο, όμως, ευθυνόφορο, υπέρουσντηρητικό, γνωρίζοντας ότι δίνει εξετάσεις στους ισχυρούς, ενήργησε κατά την... ευαγγελική ρήση. Πέταξε το μπαλάκι στο συμβούλιο, κηρύσσοντας τον εαυτό του αναμόδιο. Ο πρόεδρος ευχήθηκε καλή επιτυχία στο συμβούλιο, παραδεχόμενος ότι είμεσώς ότι πραγματικά δεν υπάρχει απολύτως τίποτα που να δικαιολογεί την προφυλάκιση του Κ. Κάτσενου. Πρακτικά, όμως, αυτός θα παραμείνει στη φυλακή δηγωστο για πόσο ακόμα, ενώ άδηλες είναι οι «βουλές» του συμβούλιου.

Η παραπέρα κράτηση του Κάτσενου είναι καθαρό βασανιστήριο, αυτό το ξέρει πολύ καλά το δικαστήριο, όμως προτίμησε να οχυρωθεί πίσω από μια στενή γραμματολογική ερμηνεία του νόμου. Αυτό, πέρα από τη σημασία που έχει για τον Κ. Κάτσενο, για μας είναι ένα ακόμη δείγμα των προθέσεων του συγκεκριμένου δικαστήριου.

Ο... ΤΟΠΟΓΡΑΦΟΣ

Στη συνέχεια απολαύσαμε τον... τοπογράφο της Αντιτρομοκρατικής, κατά κόσμον υπαρχιφύλακα Κωνσταντίνο Γκελντή. Αυτός, λέει, πήρε ένα χειρόγραφο σχεδιάγραμμα που βρέθηκε στο σπίτι των Μαζώτη-Ρούπα στα Καλύβια με εντολή να βρει τις ακριβώς απεικονίζει. Βρήκε, λοιπόν, το τσακάλι, ότι απεικονίζει ένα τετράγωνο πίσω από το κτίριο της ΓΑΔΑ, με φάτσα στην Πλαϊνή, και μάλιστα έχει κάτι σημάδια πάνω που δείχνουν ότι υπήρχε σχέδιο να γίνει ενέργεια κατά πεζών και εποχούμενων αστυνομικών που σταθμεύουν σ' ένα σημείο και κάνουν ελέγχους. Και πώς το βρήκε ο τσάκαλος ασφαλίτης; Επειδή τυχάνει να περνάει κάθε μέρα από εκεί και ξέρει το μέρος. Αφού το εντόπισε, πήρε τη μεζούρα, μέτρησε και κατάλαβε ότι προετοιμαζόταν ενέργεια, με βάση δυο ομόκεντρους κύκλους κι ένα ορθογώνιο τρίγωνο που ήταν στο σχεδιάγραμμα! Είναι πολύ δυνατός στα μαθηματικά, ξέρει και το Πιθαγόρειο θεώρημα, αλλά δεν ξέρει ότι ένα ορθογώνιο τρίγωνο δεν έχει... διαγώνιο, αλλά υποτείνουσα!

Φυσικά, όλ' αυτά τα 'κανε μόνος του και μετά απλά πήγε και έδωσε μια κατάθεση στους συναδέλφους του. Ούτε έκθεση συνέταξε ούτε δεύτερο υπάλληλο πήρε μαζί, για να 'χουν τουλάχιστον μια τυπικότητα όλ' αυτά.

Και γιατί μέσα από πάντοτα βιβλία, με εκαποντάδες σημειώματα (stickers), που βρέθηκαν στο σπίτι των Μαζώτη-Ρούπη (ο Σπ. Φυτράκης δάβασε αρκετούς τίτλους από τα κατασχέματα βιβλία), επιλέχτηκε μόνο αυτό το σημείωμα, ενώ τα υπόλοιπα δεν φευγήθηκαν καν; Κάγκελο ο ασφαλίτης. Και αφού στο ίδιο σημείωμα υπήρχε και δεύτερο σκαρίφημα με δρόμους της Πλάκας και σημειώματα αρκετά σημεία πάνω σ' αυτούς, γιατί δεν βρέθηκε τίποτα στην Πλάκα που να δίνει υποψία σχεδιασμού ενέργειας του ΕΑ; Πάλι κάγκελο ο ασφαλίτης.

Εμείς αναρωτίμαστε κάτι άλλο. Γιατί, αν το σημείωμα αυτό αφορούσε προετοιμασία ενέργειας του ΕΑ, να παιδεύονται με πρόχειρα σκαριφήματα οι άνθρωποι και να μη μπουν στο Ιντερνετ να τα υπολογίσουν όλα με ακριβεία (έχει ακούσει κανείς τους για το Google maps;) ή να πάρουν έναν κανονικό

χάρτη και μ' ένα κλιμακόμετρο να βρουν με απόλυτη ακριβεία όποια απόσταση απ' όποιο σημείο ήθελαν; Ασκήσεις... τριγωνομετρίας ήθελαν να κάνουν;

Εχει και η γελοιότητα κάποια ώρια, αλλά στην Αντιτρομοκρατική τα αγνοούν, ειδικά όταν είναι σήγουροι ότι θα σερφίρουν στα παπαγαλάκια των ΜΜΕ διάφορα μυθεύματα κι αυτά ότι τα αναπαράγουν χωρίς να θέσουν το παραμικρό ερώτημα. Οταν έπιασαν τους Μαζώτη-Ρούπα, έπρεπε να δημιουργήσουν κι ένα περιβάλλον... αποδείξεων, οπότε χρησιμοποίησαν ότι φαινόταν βολικό. Επρεπε να συλλάβουν και τους υπόλοιπους, οπότε -όπως κατέθεσε ο Παπαθανασάκης- χρειάζονταν μια «επικείμενη ενέργεια» και αυτή θα γινόταν στην Πανόρμου!

Επιστήμονας ή μπάτσος:

Η σημερινή διαδικασία έκλεισε με τον Παπαθανασάκη Νο 2 ή Παπαθανασάκη της Χημείας. Αν ο Παπαθανασάκης ήρθε στο δικαστήριο με ύψος χιλίων καρδιναλίων, ο χημικός της Ασφάλειας Δημήτρης Καθάριος ήρθε με ύψος χιλίων διδακτόρων. Είναι ο υπεύθυνος για τους ελέγχους DNA και επίσης δεν σήκωνε αντιρρήσεις σε ότι έλεγε. Ενας χτεσινός, με σπουδές χημικού κι ένα μεταπτυχιακό (στην Αγγλία!) στη βιολογία των τροφίμων, με καθόλου έως ελάχιστη πείρα, προσλήφθηκε ως πολιτικός υπάλληλος στην Ασφάλεια και συμπεριφέρεται χειρότερα κι από ασφαλίτη. Υπερασπίζεται το μαγαζάκι του φανατικότερα απ' ότι υπερασπίζονται οι μπάτσοι τα δικά τους.

Οταν ολοκληρώσει την κατάθεσή

του (θα συνεχιστεί στην επόμενη συνεδρίαση) θα πούμε πολλά. Προς το παρόν πειριοδίζομαστε σε ορισμένες επισημάνσεις, βάσει των οσων έπιπε απαντώντας στους Σπ. Φυτράκη, Αν. Παπαφρούσου και Δ. Βαγιανού.

- Ενώ υπάρχει διεθνής επιστημονική αμφισβήτηση της μεθόδου DNA, ακόμη και από αυτονομικές εκθέσεις, ο Καθάριος δεν είπε λέξη γ' αυτό, αλλά παρουσίασε τη μέθοδο σαν μη επιδεχόμενη αμφισβήτησης, σαν απόλυτη μέθοδο ταυτοποίησης.

- Το εργαστήριο της Ασφάλειας δεν έχει πιστοποιηθεί ούτε από το εντελώς Ξεφτιλισμένο ΕΣΥΔ (Εθνικό Σύστημα Διαπίστευσης), που μοιράζει αιβέρτα τις πιστοποιήσεις ακόμα και στα ιδιωτικά εργαστήρια. Ενα μαγαζάκι είναι, με το οποίο η Ασφάλεια κάνει τη δουλειά της, χωρίς ν' απευθύνεται ούτε στο εργαστήριο της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας ούτε -πολύ περισσότερο- στα πανεπιστημιακά εργαστήρια. Λένε πως αν δεν παινέψει το σπίτι σου θα πέσει να σε πλακώσει, κι αυτό επιβεβαιώσει ο Καθάριος. Πώση σχέση με την επιστήμη όμως μπορεί να έχει ένας νεαρός, μ' ένα αγγλικό μεταπτυχιακό στα τρόφιμα, που λέει τόσο χοντροκομένα ψέματα για ένα εργαστήριο, το οποίο -επαναλαμβάνουμε- βρίσκεται εδώ και χρόνια «σε διαδικασία διαπίστευσης» ακόμα και από το αφερέγγυο ΕΣΥΔ; Γιατί μονοπωλεί όλες τις έρευνες εγκληματολογικού ενδιαφέροντος αυτό το εργαστήριο και όχι άλλα κρατικά και πανεπιστημιακά εργαστήρια;

- Ενώ ο τύπος αυτός είναι ένας απλός υπάλληλος (χημικός) εμφανίστηκε να καταθέτει σαν τμηματάρχης της υπηρεσίας. Εμφανίστηκε, δηλαδή,

να διαβεβαιώνει ότι η όλη διαδικασία, από τη λήψη των δειγμάτων μέχρι τον έλεγχο, γίνεται με τον ενδεδειγμένο τρόπο και δεν υπάρχει καμιά περίπτωση λάθους! Πώς, όμως, το ξέρει αυτό; Οταν συλλέγεται ένα πειστήριο, αυτός δεν είναι εκεί. Πώς διαβεβαιώνει για λογαριασμό των ασφαλιτών της Αντιτρομοκρατικής; Αν σεβόταν στο ελάχιστο την επιστημονική του ιδιότητα, αν αισθανόταν επιστήμονας και όχι ασφαλίτης, θα ελεγε: Έγω έχω ευθύνη για μια εργαστηριακή έρευνα. Μου φέρνουν κάτι και το ελέγχω στο εργαστήριο. Τι έγινε πριν απ' αυτό, δεν ξέρω, ρωτήστε τη ΔΑΕΕΒ. Αυτός, όμως, επελέξει να εμφανιστεί σαν ασφαλίτης και όχι ως επιστήμονας. Στηρίζει το μαγαζάκι από το οποίο εξασφαλίζει το ψωμί του (ή μήπως το παντεσπάνι του);

Είναι χαρακτηριστικό το πώς έμεινε άγαλμα όταν, ενώ έλεγε όλες αυτές τις πτωταρίες για τον επαγγελματικό τρόπο με τον οποίο (υποτίθεται ότι) συλλέγονται τα δείγματα από τα πειστήρια, η Δ. Βαγιανού του έδειξε φωτογραφίες, στις οποίες φαινόταν μια ρουκέτα να είναι πεταμένη πάνω σ' ένα στρώμα και μια σειρά όπλα πεταμένα πάνω σε χαρτόνια. «Αυτές είναι φωτογραφίες των εφημεριδών», φελλισε. Αυτές, όμως, είναι φωτογραφίες που η Αντιτρομοκρατική έδωσε στις εφημερίδες και απεικονίζουν καθαρά πως καμιά μέριμνα δεν παίρνουν για προστατεύσουν τα πειστήρια. Για παράδειγμα, αν το στρώμα ήταν ένα παλιό στρώμα της οικογένειας Γουρνά, γιατί να μην υπάρχει π.χ. πιτουρίτιδα από τα μαλλιά της συζύγου του; Το επεσήμανε σωστά η Δ. Βαγιανού και ο χημικός ασφαλίτης κατέπιε τη γλώσσα του.

Και κάτι ακόμη, που το ρωτάμε εμείς,

Παιάνουν τα πειστήρια, είπε ο Καθάριος, και τα σκουπίζουν με μια αποστειρωμένη μπατονέτα για να βρουν δείγματα βιολογικού υλικού. Ετοι, όμως, δεν εξαφανίζουν ή καταστρέφουν τα δακτυλικά αποτυπώματα; Δεν τους ενδιαφέρουν αυτά;

Ολη η ιστορία με το DNA γίνεται για τη Μαρί Μπεραχά (για κανέναν άλλον από τους κατηγορούμενους). Υποτίθεται πως βρέθηκε γενετικό υλικό στη σκανδάλη ενός πιστολιού ZASTAVA, το οποίο ταυτίστηκε με γενετικό υλικό που βρέθηκε στο σπίτι του πατέρα της Μαρί, Μανώλη Μπεραχά, και όταν συγκρίθηκε με άλλο γενετικό υλικό που βρέθηκε στο ίδιο σπίτι διαπιστώθηκε κληρονομική συμβατότητα. Δεν είπαν, δηλαδή, το όνομα της Μαρί Μπεραχά, αλλά είπαν... «τι κάνει νιάου-νιάου στα κεραμίδια!»

Εμείς, πέρα από τη γενική επιστημονική αμφισβήτηση της μεθόδου DNA, στην οποία θα επανέλθουμε, υποστηρίζ

KONTRA

Στον καιρό της οικονομικής κρίσης, τα Χριστούγεννα τα δώρα δεν τα φέρνουν οι μάγοι, αλλά οι Σαουδάραβες κι ο Γερουλάνος...

Την περασμένη Τρίτη, κατατέθηκε στη Βουλή με προοπτική να ψηφιστεί προς το τέλος Γενάρη ένα νέο αθλητικό νομοσχέδιο. Ακολούθωντας την παράδοση στο υπουργείο Πολιτισμού, αντί να συντονίσει τις υπηρεσίες του για την εφαρμογή της νομοθεσίας, προκειμένου να καταπολεμήσει τη βία στους αθλητικούς χώρους, τους στημένους αγώνες, τη στοιχηματική απάτη και το ντόπινγκ, ο Γερουλάνος έφτιαξε ένα καινούργιο νομοσχέδιο, με το οποίο φιλοδοξεί να μείνει στην ιστορία σαν ο άνθρωπος που αναβάθμισε τον ελληνικό επαγγελματικό αθλητισμό.

Δεν νομίζω ότι υπάρχει αναγνώστης της στήλης που να πιστεύει ότι το πόνημα Γερουλάνου θ' αλλάζει την κατάσταση. Άλλωστε, διαχρονικά οι κυβερνήσεις δεν είχαν σκοπό να διορθώσουν τα κακώς κείμενα στον επαγγελματικό αθλητισμό, αλλά να τα χρησιμοποιήσουν αφενός για να αποπροσανατολίζουν ένα μεγάλο κομμάτι της νεολαίας από τα πραγματικά του προβλήματα και να το οδηγούν κάτω από τις επιχειρηματικές σημαίες του κάθε καπιταλιστή ιδιοκτήτη ομάδας και αφετέρου για να εξασφαλίζουν τους όρους και τις προϋποθέσεις για μπτίνες και κέρδη από τα αθλητικά δρώμενα. Το νομοσχέδιο του Γερουλάνου θα το σχολιάσουμε γιατί, εκτός του ότι επαναφέρει την κατασταλτική λογική στα θέματα αντιμετώπισης της αθλητικής βίας, με την επαναθεσμοθέτηση του «ιδιώνυμου», έχει και ακόμη δύο σημεία στα οποία διαφοροποιείται από τα παλιότερα και που μπορούν μελλοντικά να επηρεάσουν σημαντικά τις εξελίξεις στον επαγγελματικό αθλητισμό της χώρας.

Το πρώτο σημείο είναι η μετατροπή των συνδέσμων των οργανωμένων σπαδών σε αθλητικές λέσχες (είχε επιχειρηθεί και στο παρελθόν, χωρίς επιτυχία). Σύμφωνα με τις διατάξεις του νομοσχέδιου, πλέον όλη η ευθύνη ανογνώρισης, εποπτείας και ελέγχου των οργανωμένων σπαδών ανήκει στη διοίκηση κάθε ομάδας. Η λέσχη φίλων αθλητικού σωματείου (έστι αναφέρεται στο νομοσχέδιο) για να μπορεί να λειτουργεί και να έχει γραφεία πρέπει ν' αναγνωριστεί από την ΠΑΕ και τη ΓΓΑ, να έχει άδεια από το Πρωτοδικείο, να τηρεί βιβλία εσόδων-εξόδων, να εκδίει δελτίο ταυτότητας

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

για κάθε μέλος της και να έχει άδεια για λειτουργία γραφείων από την αστυνομία. Η διοίκηση της ΠΑΕ θα ευθύνεται για οποιαδήποτε πράξη βίας ή δημιουργήσουν οι οργανωμένοι σπαδοί της ομάδας, εφόσον η Λέσχη στην οποία ανήκουν έχει πάρει αναγνώριση από την ομάδα και τη Γ.Γ.Αθλητισμού και θα είναι υποχρεωμένη να πληρώσει τις σχετικές αποζημιώσεις. Ταυτόχρονα, επιβάλλονται στρατιωτικού περιεχομένου κυρώσεις στις μετακινήσεις των οργανωμένων σπαδών από τους οπαδούς των ομάδων ως χώροι συνάντησης και κοινωνικής συναναστροφής πλέον κινδυνεύουν να κλείσουν αν οι μπάτσοι γνωμοδοτήσουν ότι αποτελούν μη αναγνωρισμένους συνδέσμους.

Το δεύτερο σημείο που αξίζει αναφοράς στο νέο αθλητικό νόμο είναι η αλλαγή των διατάξεων για το ιδιοκτησιακό καθεστώς των ομάδων. Στο άρθρο 20 ορίζεται ότι «φυσικά πρόσωπα με ιθαγένεια τρίτης χώρας (εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης) μπορούν να αποκτήσουν μετοχές Α.Α.Ε. μετά από άδεια της Επιτροπής Επαγγελματικού Αθλητισμού». Ο δρόμος για «επενδύσεις» από το εξωτερικό άνοιξε και οι ανιδιοτελείς εργάτες του ελληνικού επαγγελματικού ποδοσφαιρίου περιμένουν με αγωνία να εμφανιστεί στα γραφεία της ομάδας τους ένας Τσάκας με «επενδυτική» πρόταση. Οι περισσότεροι από τους σημερινούς προέδρους δεν έχουν μαντιλί να κλάψουν και η δυνατότητα να έρθουν φράγκα από το εξωτερικό και να τους απαλλάξουν από τις υποχρεώσεις τους προς την ομάδα, φαντάζει ως σανίδα σωπτήριας. Άλλωστε, είναι κάτι παραπάνω από βέβαιο, ότι ακόμη και αν πουλήσουν, θα συνεχίσουν με κάποιο τρόπο να ασχολούνται με την ομάδα και να αποτελούν (με το αζημίωτο, βεβαίως, βεβαίως), τον εγγυητή της ομάδας μετάβασης από τη μια εποχή στην άλλη.

Για να μην νομίσουν όμως κάποιοι, ότι το ελληνικό ποδοσφαιρό θα γίνει «μπτάτε σκύλοι αλέστε», η Επιτροπή Επαγγελματικού Αθλητισμού για να εγκρίνει την «επενδυση» θα εξετάζει αν ο υποψήφιος μετοχος, πληροί τους όρους για την έγκυρη απόκτηση μετοχών, παρέχει πλήρη εχέγγυα αξιοποιητικές και αποδεικνύει τη νομιμότητα προέλευσης των κεφαλαίων που προορίζει να χρησιμοποιήσει για την απόκτηση των μετοχών. Μάλιστα, θα έχει τη δυνατότητα να την ανακαλέσει, αν μετά την έγ-

σουν ή να δουν κάποιον αγώνα, έχουν τη δυνατότητα οι μπάτσοι να θεωρήσουν ότι ο συγκεκριμένος χώρος λειτουργεί σαν μια συγκεκαλυμμένη μορφή συνδέσμου σπαδών και να επιβάλλουν χρηματικό πρόστιμο και αφοίρεση της άδειας. Σε απλά ελληνικά, τα αθλητικά στέκια τους υπάρχουν σε αρκετές περιοχές και τα οποία χρησιμοποιούνται από τους οπαδούς των ομάδων ως χώροι συνάντησης και κοινωνικής συναναστροφής πλέον κινδυνεύουν να κλείσουν αν οι μπάτσοι γνωμοδοτήσουν ότι αποτελούν μη αναγνωρισμένους συνδέσμους.

Το δεύτερο σημείο που αξίζει αναφοράς στο νέο αθλητικό κάνομα είναι η αλλαγή των διατάξεων για την μετακίνηση των μετακινήσεων για απογόρευση της μετακίνησης, ο ιδιοκτήτης και ο οδηγός του μέσου μεταφοράς που θα χρησιμοποιήσουν απειλείται με φυλάκιση έως και τριάντα ετών, ενώ αν προκληθεί θρησκευτικό πρόβλημα στην απόφαση των μητρούς της ομάδας, οι μπάτσοι γνωμοδοτήσουν ότι αποτελούν μη αναγνωρισμένους συνδέσμους.

Τέλος, οι συνεργάτες του Γερουλάνου, για να μην επιχειρηματικές σημαίες του κάθε καπιταλιστή ιδιοκτήτη ομάδας και αφετέρου για να εξασφαλίζουν τους όρους και τις προϋποθέσεις για μπτίνες και κέρδη από τα αθλητικά δρώμενα. Το νομοσχέδιο του Γερουλάνου θα το σχολιάσουμε γιατί, εκτός του ότι επαναφέρει την κατασταλτική λογική στα θέματα αντιμετώπισης της αθλητικής βίας, με την επαναθεσμοθέτηση του «ιδιώνυμου», έχει και ακόμη δύο σημεία στα οποία διαφοροποιείται από τα παλιότερα και που μπορούν μελλοντικά να επηρεάσουν σημαντικά τις εξελίξεις στον επαγγελματικό αθλητισμό της χώρας.

Το πρώτο σημείο είναι η μετατροπή των συνδέσμων των οργανωμένων σπαδών σε αθλητικές λέσχες (είχε επιχειρηθεί και στο παρελθόν, χωρίς επιτυχία). Σύμφωνα με τις διατάξεις του νομοσχέδιου, πλέον όλη η ευθύνη ανογνώρισης, εποπτείας και ελέγχου των οργανωμένων σπαδών ανήκει στη διοίκηση κάθε ομάδας. Η λέσχη φίλων αθλητικού σωματείου (έστι αναφέρεται στο νομοσχέδιο) για να μπορεί να λειτουργεί και να έχει γραφεία πρέπει ν' αναγνωριστεί από την ΠΑΕ και τη ΓΓΑ, να έχει άδεια από το Πρωτοδικείο, να τηρεί βιβλία εσόδων-εξόδων, να εκδίει δελτίο ταυτότητας

■ ΜΑΧΑΜΕΤ ΣΑΛΕΧΧΑΡΟΥΝ Η κραυγή ενός ανθρώπου

Ταυτικά περιγράφει τη δυσκολία με την οποία η παλιά γενιά περνά στο παρασκήνιο και δίνει τη σκυτάλη στη νέα γενιά για να περάσει στο προσκήνιο και μάλιστα σε μια κοινωνία με τελείως διαφορετική κουλτούρα από τη δική μας. Επίκεντρο της ταινίας η σχέση πατέρα και γιου με φόντο τον εμφύλιο πόλεμο στο Τσαντ. Και γράφουμε με φόντο, γιατί τον σκηνοθέτη πραγματικά μόνο ως φόντο τον απασχόλησε ο εμφύλιος πόλεμος στη χώρα του, εφόσον ούτε αναφέρει για ποιο λόγο γίνεται εμφύλιος, ούτε και μας

δείχνει ποια η δική του στάση σε έναν πόλεμο που κράτησε πάνω από 40 χρόνια. Ο σκηνοθέτης αρκείται στο να εκφράσει με μια γενικότητα τα αντιπολεμικά του αισθήματα. Κεντρικό στοιχείο της ταινίας και η έντονη αμφισβήτηση του θεού σε μια αρκετά θρησκευόμενη κοινωνία. Αξίζει, παρολαίστα, να σημειώσουμε ότι ο Χαρούν είναι από τους πρώτους σκηνοθέτες στο Τσαντ και οι ταινίες του έχουν συμμετάσχει και βραβευτεί σε πολλά φεστιβάλ σε όλο τον κόσμο. Η συγκεκριμένη ταινία απέσπασε το Ειδικό Βραβείο της Επιτροπής στο Φεστιβάλ των Καννών το 2010.

■ ΜΙΣΕΛ ΧΑΖΑΝΑΒΙΣΙΟΥΣ

The artist

Η σχέση ενός αστέρα του βωβού κινηματογράφου με μια ανερχόμενη σταρ του ομιλούντος κινηματογράφου, τη στιγμή που ο μεν άντρας βλέπει την καριέρα του να καταρρέει, ή δε νεαρή την καριέρα της να απογειώνεται. Αυτή είναι η υπόθεση της συγκεκριμένης ταινίας που μέχρι στιγμής έχει κερδίσει ορκετά βραβεία σε διάφορα φεστιβάλ. Ο σκηνοθέτης –σύμφωνα με δήλωσή του– θέλησε να αποδώσει φόρο τιμής στο κλασικό χολιγουντιανό μελόδραμα, γι' αυτό και η ταινία είναι βουβή και ασπρόμαυρη, επιλογή-ρίσκο που τελικά δικαιώνει τον σκηνοθέτη ως προς την επίτευξη του στόχου του. Πρόκειται για μια ταινία με πολλές αρετές, που όμως στην ουσία της δεν είναι τίποτα περισσότερο από μια ρομαντική, ερωτική κομεντί.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Πάλης ξε-κίνημα, νέοι αγώνες (αλλά με συγκεκριμένο μπούσουλα)

Για να γίνει και πάλι ελκυστική η επαναστατική πολιτική εκτός από το ν' αφουγκράζεται χρειάζεται –κατά τα φαινόμενα– και κόμμα

Merry Crismass, for there is always a happy new fear

Εξι πρόσωπα ζητούν συγγραφέα, πολλά στομάχια ζητούν διέξοδο

Το χλωμό κοτόπουλο των Χριστουγέννων

◆ Χαΐτογλου μιας άλλης εποχής: «Στο Λονδίνο υπάρχουν δύο ειδών αρτοποιοί, οι full "priced", που πουλάνε το ψωμί σ' ολόκληρη την τιμή του και οι "undersellers", που το πουλάνε κάτω απ' αυτή την τιμή. Η τελευταία αυτή κατηγορία αποτελείται από τα 3/4 και πάνω του συνολικού αριθμού των αρτοποιών. Οι αρτοποιοί αυτοί, σχεδόν χωρίς καμιά εξαίρεση, πουλάνε ψωμί νοθευμένο αναμιγνύοντας στύψη, σαπούνι, ποτάσια, ασβέστη, σκόνη από πέτρα του Ντάρμπιστηρ και άλλα παρόμοια ευχάριστα, θρεφτικά και υγιεινά συστατικά. Ο σερ Τζων Γκόρντον κατάθεσε στην Επιτροπή (για τη νόθευση του ψωμιού) το 1855 ότι "εξαιτίας αυτών των νοθεών ο φτωχός που ζει με δυο λίθρες ψωμί την ημέρα, δεν παίρνει στην πραγματικότητα ούτε το ένα τέταρτο της θρεφτικής ουσίας, χώρια οι επιβλαβείς συνέπειες πουχεί για την υγεία του". Σαν λόγο γιατί "ένα μεγάλο μέρος της εργατικής τάξης" πληρώνει και παίρνει ψωμί από στύψη, σκόνη από πέτρα κ.λπ., μόλις που είναι πολύ καλά πληροφορημένο για τις νοθείες, ο Τρέμενχηρ αναφέρει ότι ο εργάτες "υπτοχερώνονται να παίρνουν το ψωμί αυτό από τον ψωμά ή το "chandler's sh-sh" (μπακάλικο) όπως τους το δίνουν". Επειδή πληρώνονται μόνο στο τέλος της εβδομάδας μπορούν και "πληρώνουν μόνο στο τέλος της εβδομάδας το ψωμί που κατανάλωσε η οικογένειά τους", και, προσθέτει ο Τρέμενχηρ αναφέροντας τις καταθέσεις μαρτύρων, "είναι πασίγνωστο ότι το ψωμί που φτιάχνεται με τέτοια μήγματα γίνεται γι' αυτού του είδους τους πελάτες" ("It is notorious that bread composed of those mixtures, is made expressly for sale in this manner"). Σε πολλές αγγλικές περιοχές (ακό-

Στην ίδια εφημερίδα (Ριζοσπάστης) τα δυο δημοσιεύματα, με διαφορά λίγων ημερών. Τι μεσολάθισε και μαζεύτηκαν σε σχέση με τους δολοφόνους του Κοτζαρίδη; Πάντως, και στη μία και στην άλλη περίπτωση, οι αληθινοί δολοφόνοι, τα ΜΑΤ, απουσιάζουν...

Θα σου δώσω μια να σπάσεις αχ! βρε κόσμε γυάλινε (Στέλιος) μα περισσότερο σε σκωτεζίκες) ο μισθός της εργασίας πληρώνεται κάθε δεκαπέντε μέρες, ακόμα και κάθε μήνα. Μ' αυτές τις μεγάλες προθεσμίες πληρωμής ο εργάτης γης είναι υποχρεωμένος ν' αγοράζει επί πιστώσει τα εμπορεύματα που χρειάζεται... Είναι υποχρεωμένος να πληρώνει μεγαλύτερες τιμές και είναι πραγματικά δεμένος στο μπακάλικο που τον απομύζει. Ετοι λ.χ. στο Χόρνιγκσαρμ του Γουλτς, όπου οι εργάτες πληρώνονται κάθε μήνα, το αλεύρι

τούς κοστίζει και 4 πένες το στονε (=14 λίθρες), τη στιγμή που το ίδιο αλεύρι άλλου το πληρώνουν 1 σελίνι και 10 πένες» (Το Κεφάλαιο, Η μετατροπή του χρήματος σε κεφάλαιο).

◆ Οι δύο ολοσέλιδες διαφημίσεις (Εθνικής Τράπεζας, σ. 32 και Postbank, σ. 9) καθώς και οι δύο -Πρωτοχρονιάτικο Λοχείο, σ. 29 και Hondos Center, σ. 25- στον Ριζοσπάστη της 18-12-11, είναι «παράγοντας ισχυροποίησης, ωρίμανσης και ανάπτυξης του Κόμματος» του Περισσού; Συμβολή στην προστασία των ανέργων; Ενίσχυση του αγώνα στη Χαλυβουργία; 'Η ενισχύουν τα βήματα προς την «διέξοδο της λαϊκής εξουσίας»;

◆ Μόνο περιγραφή της μπατοσεπτιρομής (ΔΙΑΣ) στην Καναπίτσα της Μεταμόρφωσης (Κυριακάτικος Ριζοσπάστης, 18-12-11). Τη γνώμη του δε μας

τη λέει (για τους «εργαζόμενους των σωμάτων ασφαλείας»). Την ξέρουμε εμείς: «Λαός-αστυνομία, η δύναμη είναι μία»...

◆ Στο ίδιο φύλλο του Ριζοσπάστη ο Ζιουγκάνοφ ΔΕΝ αναφέρεται ως σύντροφος όπως και το στέλεχος του ΚΕΚΡ Α. Μπάτοφ. Τι έγινε, μάγκες; Φυλλορροί το «διεθνές κομμουνιστικό και εργατικό κίνημα»; Όλο και περισσότερο αλλοιωθώριζε προς την κεντροαριστερά.

◆ Την Τρίτη, 20-12-11, το ΠΑΜΕ διαδήλωσε και για τους άνεργους-απολυμένους του 902;

◆ «Ο πολιτικός κόσμος είναι ατολμος... ενώ το κράτος καταρρέει και η χώρα βαδίζει προς την άβυσσο, καμία σοβαρή μεταρρύθμιση δεν προχωράει, καμία αλλαγή δεν μπορεί να εφαρμοστεί» – N. Μαραντζίδης (ο... κήνωρας του ιστορικού ΚΚΕ) στην Καθημερινή, 18-12-11. (Ενος μισθός είναι αυτός, και τον τιμάει...).

◆ Λοιπόν, αν δώσουμε βάση στην «Ιστορία» της κυριακάτικης Καθημερινής (18-12-11), θα πρέπει να πιστέψουμε (...) ότι το Χόλιγουντ έσωσε τον ελληνικό λαό από την πείνα της τριπλής φασιστικής κατοχής (τώρα, αυτός ο αγρώμων λαός δεν έβγαλε τραγούδι «το Χόλιγουντ μας έσωσε απ' την πείνα», αλλά «το ΕΑΜ μας έσωσε απ' την πείνα»). Και άλλο ένα πρόγραμμα: ο... ανιστόρητος ερευνητής (ή η εφημερίδα;) παραθέτει φωτογραφία με ένοπλους αντάρτες και χωριάτες σ' αυτό που σημαντική ήταν γνωστό ως «η μάχη της σοδείας». Ποιοι είναι αυτοί άραγε; Και τι ρόλο έπαιξε ο ΕΛΑΣ στη μάχη αυτή; Δεν μας κάνει την τιμή το δίδυμο (εφημερίδα και συγγραφέας) να μας πληροφορήσει...

◆ ΚΑΙ πυροβόλα όπλα θα μπορούν να χρησιμοποιούν οι μπάτσοι στους δρόμους της Βρετανίας με βάση έκθεση του Σώματος Επιθεωρητών της Αστυνομίας (HMIC) – από την Morning Star, 21-12-11. Τόσοση δημοκρατία πια... (ποιος το γαμεει το σπάσιμο βιτρίνας).

◆ Και φιλοβορειοκορεάτης ο Δελαστίκος; (Εθνος, 21-12-11)

Βασιλης

◆ ΠΑΣΚΕ-ΟΤΑ (φωτογραφία Πάγκαλου με μογιό και κείμενο σε μπαλονάκι) Οι διαδηλωτές-αγανακτισμένοι: «...είναι κομμουνιστές, είναι φασίστες και μαλάκες...» – Κοίτα ποιος μιλάει... – Ο αποτυχημένος «Κομμουνιστής» – Ο αρχιφασίστας – Ο αρχι... – Ουστ!!! αρχικοπρίτη – μας καταστρέψατε τη ζωή (αφίσα)

Οι απατημένες παλιά έφταναν σε επίθεση με βιτρίοι κατά του εραστή. Σήμερα έχουμε εξημερωθεί. Αρκεί μια αφίσα με μπινελίκια. Κοίτα του εύκολου στόχου. Τελικά, ο Πάγκαλος είναι το αλεξικέραυνο του ΠΑΣΟΚ. Το απολαμβάνει ο ίδιος, το απολαμβάνουν και οι άλλοι Πασόκοι. Οι οποίοι ξέρουν πως παίζεται το παιχνίδι. Θα βρίσουν, θα βρίσουν, θα ξαναβρίσουν, θα κουραστούν κι όταν περάσουμε στην αντιπολίτευση πάλι δικοί μας θα 'ναι. Ειδικά κάτι καλόπαια σαν αυτά που αποτελούν τη γραφειοκρατική γησεία στους ΟΤΑ, ξεσκολισμένα στο ζεπουλημα των εργατικών δικαιωμάτων και ουκ ολίγων αγώνων. Ο Πάγκαλος είναι το άλλοθι τους.

◆ Μετά τη δουλειά, το σεξ, το καφέ, δύο υπάρχουν φασίστες, θα βρίσκουμε πάντα χρόνο για να τους σπάμε τα μούτρα – Ταξιαρχία Chesire (αυτοκόλλητο στα Εξάρχεια)

Δεν ξέρουμε ποιοι ακριβώς απαρτίζουν την... ταξιαρχία Chesire, αλλά από πολιτικό βάθος... σκίζουν. Εβγαλούν και αυτοκόλλητα, τρομάρα τους. Εκτός αν είναι μόνο ένας που ονειρεύεται να γίνει... ταξιαρχός.

◆ Καλό το «επαναστατικό» αερόμπικ, αλλά θα γαμήσω???(σύνθημα με μαύρο στρέι)

Πριν αρκετές δεκαετίες, στη χούντα και μετά απ' αυτή, κάτι «τρέντι» τύποι της περιόδου είχαν λανσάρει συνθήματα του τύπου «εκτός από τον ιμπεριαλισμό υπάρχει και η μοναξία» ή «εκτός από την πολιτική υπάρχει και ο έρωτας». Σκεφτείτε πόσος ξεπεσμός έχει μεσολαβήσει, πόσος απομισός, πόση έφετη έχει φέρει, για να τολμά κάποιος να γράψει ένα τέτοιο σύνθημα στον τοίχο. Το δυστύχημα είναι ότι υπάρχουν αρκετοί περισσότεροι που δεν τολμούν να γράψουν, αλλά οι φιλοριζίουν ή στέκονται στην πόλη για να γράψουν. Ιδιώτες, με την αρχαιοελληνική έννοια του όρου.

Ο εμπνευσμένος γιορτινός διάκοσμος με τα παραδοσιακά χριστουγεννιάτικα φωτάκια φωτογραφίθηκε κάπου στην Καλαμαριά. Αν το παραδείγμα του... λαϊκού καλλιτέχνη ακολουθούσαν όλοι, θα είχαμε μια ειδηση που θα έκανε το γύρο του κόσμου.

4μηνη Οικονομική Εξόρμηση

ΣΤΗΡΙΞΤΕ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ «ΚΟΝΤΡΑΣ»

γιατί είναι και δική σας υπόθεση

ΟΚΤΩΒΡΗΣ 2011 - ΓΕΝΑΡΗΣ 2012 – Αριθμός λογαριασμού ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ 100/87804638

Από την εφεδρεία στις απολύσεις

Η εφεδρεία, έτσι όπως σχεδιάστηκε, εξεμέτρησε το ζην, όπως ακριβώς το είχαμε προβλέψει. Δεν ήταν δυνατόν να βρουν 30.000 ανθρώπους με τις προϋποθέσεις που είχαν θέσει. Ούτε 1.000 δεν πρόκειται να βρουν, στους οποίους θα προστεθούν μερικές χλιδιάδες συνταξιοδοτούμενοι, οι οποίοι όμως δεν φέρουν κέρδος στα κρατικά ταμεία, αφού αντί για μισθό θα παίρνουν σύνταξην.

Στο μέγαρο Μαξίμου δεν δείχνουν ν' ανησυχούν ιδιαίτερα. «Ο πρωθυπουργός έχει εστιάσει κάπου την προσοχή του; Πώς θα αντιμετωπίσει την επιταγή της τρόικας να μειωθούν οι δημόσιοι υπάλληλοι με κάποιο τρόπο;», ρωτήθηκε ο Καψής την περασμένη Δευτέρα. Η απάντησή του ήταν στο πνεύμα βλέποντας και κάνοντας: «Υπάρχει η δέσμευση να μειωθούν οι δημόσιοι υπάλληλοι μέχρι το 2015. Αυτή η δέσμευση μπορεί να εκπληρωθεί με πάρα πολλούς τρόπους. Τα έχουμε συζητήσει, τα γνωρίζετε. Και μόνο οι αποχωρήσεις λόγω συνταξιοδότησης, πιθανότατα να επαρκούν. Αρα, αυτή τη στιγμή, δεν υπάρχει κάποιο θέμα που να απασχολεί την κυβέρνηση σε σχέση με το ζήτημα της εφεδρείας».

Πέτυχε, όμως, κάτι αλλο η εφεδρεία. Πέτυχε να νομιμοποιήσει σε κάποιο βαθμό ένα ζήτημα-ταυτόποιο, όπως ήταν οι απολύσεις δημόσιων υπαλλήλων. Φανταστείτε ότι μέχρι πρότινος δεν μπορούσε κανείς να διανοθεί ούτε απολύσεις συμβασιούχων αορίστου χρόνου και πλέον συ-

ζητιέται επίσημα ζήτημα απολύσεων μονίμων.

Το χορό της σχετικής φιλολογίας σέρνει ο γνωστός από τη σημιτική περίοδο Τάσος Γιαννίτσης, προσωπική επιλογή του Παπαδήμου, ο οποίος συμμετέχει και στον πρωινό καφέ του Μαξίμου.

«Δεν είμαι κανένας που αρέσκεται να μιλάει για απολύσεις. Το θέμα όμως είναι αν, ξεπερνώντας το συναισθηματικό στοιχείο όταν μιλάμε για απολύσεις, θα πονέσουν 10-20, 30.000 άνθρωποι και οι οικογένειές τους και αν θα βρω τρόπο να τους στηρίξω

στη διαδικασία αυτή ή αν οι επιπτώσεις θα είναι για πολύ μεγαλύτερο αριθμό, για 100.000, 200.000, 500.000 ανθρώπους. Αυτό είναι ένα δίλημμα το οποίο είναι εξαιρετικά σκληρό», δήλωσε κυνικά στη NET, ανοίγοντας ένα δημόσιο διάλογο με τον Ρέπτη, ο οποίος ζήτησε να μην απολύσουμε τη λογική.

Αντιθέσεις μέσα στο κυβερνητικό στρατόπεδο; Αντιθέσεις και μέσα στο επιτελείο του Μαξίμου (Καψής-Γιαννίτσης); Μια στο καρφί και μια στο πέταλο, είναι η σωστή απάντηση. Για το σύστημα αυτή τη στιγμή έχει σημασία το δι θεωρείται δεδομένο ότι μέχρι το 2015 οι θέσεις των εργαζόμενων στο δημόσιο (πλήν καραβανάδων, μπάτων, δικαστών, παπάδων) πρέπει να μειωθούν κατά 150.000. Αυτό πλέον θεωρείται θέσφατο και αναζητούνται οι μέθοδοι για να εφαρμοστεί.

Φτάνουν οι συνταξιοδοτήσεις και η εφαρμογή του κανόνα 1 πρόσληψη για κάθε 10 αποχωρήσεις; Δεν φτάνουν, απαντά ο Γιαννίτσης. Δεν φτάνουν απαντά η αριθμητική. Αρα, θα έχουμε απολύσεις. Φτάνουν οι συμβασιούχοι; Ποιες κατηγορίες ακριβώς και με ποια κριτήρια; Και γιατί να μην πάνε και σε μόνιμους, με βάση τις συγχωνεύσεις φορέων και την κατάργηση οργανικών θέσεων;

Κανένας εργαζόμενος στο δημόσιο, μόνιμος ή αιορίστου χρόνου, δεν πρέπει να αισθάνεται ασφαλής. Η Δαμόκλειος σπάθη που κρέμεται πάνω από τα κεφάλια τους πρέπει να εξαφανιστεί.

Αντιγραφές (•)

Την περασμένη Τρίτη, ο Σαμαράς επισκέφτηκε εκδήλωση της ΟΝΝΕΔ στον πεζόδρομο της Ερμού και έκανε την εξής δήλωση: «Οι άγιες μέρες που περνάμε έχουν και πάρα πολύ δύσκολες ώρες για τον ελληνικό λαό. Και πρέπει ο καθένας, αυτές τις μέρες, να δώσει αγάπη, κατανόση, αλληλεγγύη, αλληλοβούθιση. Είναι αυτές οι ώρες, που αποδεικνύουν ποιος πραγματικά αγωνιά και μπορεί και να αγωνίζεται για αυτόν τον απλό κόσμο, που δεν έχει κανέναν συμπαραστάτη. Και για αυτό, τιμά την ΟΝΝΕΔ, ότι σε 16 πόλεις της Ελλάδος και στην Αθήνα, μπόρεσε και ίδρυσε 16 κοινωνικά παντοπλαεία, που μέχρι στιγμής έχουν μαζέψει πάνω από 20.000 αγαθά. Παράλληλα, συνεχίζεται η λήψη τέτοιων προσφορών από τον κόσμο, προκειμένου να τα μοιράσουμε στους όπορους σε αυτούς που πραγματικά έχουν ανάγκη τις άγιες μέρες, ώστε να λάβουν κάποιο δώρο από το συνάθρωπό τους. Θέλω, λοιπόν, να συγχαρώ την ΟΝΝΕΔ, γιατί στις δύσκολες ώρες βάζει πλάτη. Και στις δύσκολες ώρες πρέπει όλοι να βάλουμε πλάτη, για εκείνους που δεν έχουν. Και ιδιαίτερα για εκείνους για τους οποίους είναι πιο δύσκολες αυτές οι στιγμές των άγιων πημερών».

Αν βγάζαμε τα περί «άγιων πημερών», που παραπέμπουν σε συντηρητικό αστό πολιτικό, και αν προσθέσουμε λίγη αντιμημονιακή σάλτσα (που ευσχήμως την απέφυγε ο Σαμαράς, για λόγους... συγκυβέρνησης), θα παίρναμε μια δήλωση σαν αυτές που κατά κόρον κάνουν διάφοροι άλλοι που ιδρύουν «κοινωνικά παντοπλαλεία», χώρους «αλληλεγγυου εμπόριου», «τράπεζες χρόνου», «ανταλλακτικά παζάρια» και όλα τα συναφά. Εξυπηνούμενος σε δεξιά, εκμοντερνισμένη, μπάκι στο κόλπο. Τέρμα πιο ο παλιές αναφορές σε «φιλανθρωπικό έργο». Το ίδιο πράγμα τώρα το ονομάζουμε «κοινωνικά παντοπωλεία». Το δρόμο τον άνοιξαν διάφοροι ΜΚΟ, τον συνέχισαν διάφοροι «εκτός των τειχών», γιατί να μη μπουν στο κόλπο και τα αστικά κόμματα;

Την ένσταση την έρουμε. Αυτές οι παρεμβάσεις, θα μας πουν, νομιμαστούνται απ' αυτόν που τις οργανώνει και από το πλαίσιο στο οποίο τις εντάσσει. Λάθος, αγαπητοί. Αυτές οι παρεμβάσεις νομιμαστούνται καταρχήν από το ίδιο το ταξικό περιεχόμενό τους. Αν δεν πάντα έτσι, τότε δεν θα έσπευδαν τα αστικά κόμματα να δανειστούν «εχθρικές» ταμπέλες. Θα έβαζαν άλλες δικές τους. Οσο για το πλαίσιο στο οποίο εντάσσονται, αυτό έπειται και επιπλέον θα πρέπει να αποδειχτεί στην πράξη αν όντως το όποιο πλαίσιο προσδίδει έναν ανταγωνιστικό χαρακτήρα.

Αν το πλαίσιο κάποιων είναι η δημιουργία «νησίδων» μέσα στον καπιταλισμό και το πλαίσιο κάποιων άλλων είναι ο εκμοντερνισμός της φιλανθρωπίας, το αποτέλεσμα και στη μια και στην άλλη περίπτωση είναι η ισχυροποίηση του καπιταλισμού. Κι αυτή είναι η ουσία του ζητήματος. Η κυρίαρχη προπαγάνδα, όπως εκπρέπει εδώ και καιρό από τα ΜΜΕ και εσχάτως από τα ίδια τα αστικά κόμματα, διδάσκει ότι βασικό μας καθίκον είναι «να επιβάσουμε στην κρίση». Μερικοί έχουν το θράσος να παραπέμπουν ακόμη και στα συσσίτια που έσπνευσαν το ΕΑΜ στην κατοχή για να σώσει το λαό της Αθήνας από την πείνα.

Μόνο που τα συσσίτια του ΕΑΜ ήταν σχολεία αγώνα. Δεν δίδασκαν στον κόσμο πώς να επιβιώσει στην κατοχή, αλλά τον βοηθούσαν να επιβιώσει για να πολεμήσει την κατοχή. Δίπλα στο συσσίτιο ήταν ο εφεδρικός ΕΛΑΣ, η ΕΠΟΝ, οι παρτιζάνοι των πόλεων. Και στα βουνά χτιζόταν η ελεύθερη Ελλάδα με τ' αντάρτικο ντουσφέκι. Τι σχέση έχει εκείνη η εποποίια με τη μοντέρνα φιλανθρωπία που έρχεται να συνδράμει το αστικό κράτος, συγκρατώντας τις κοινωνικές εκρίξεις και κρύσσοντας ένα είδος πολιτικού αναχωρητισμού, ανακαλύπτοντας «εναλλακτικές» δυνατότητες μέσα στο πλαίσιο του καπιταλισμού; Ας ελπίσουμε ότι αρκετοί θα σπεύσουν ν' απεμπλακούν απ' αυτή την παγίδα.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγρούπολες 65-τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μητακέτελο 1 και Εργατία, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΠΡΟΠΗ

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: ΠΕΤΡΟΣ ΠΙΩΤΗΣ

Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: ΙΕΡΑ Οδος 81 - Αθηνα

